

- Mágia és szemét
- Mittelkerde über alles
- Anya csavarog
- Kirakó Sornád
- Prophecy

Főiskolai magazin

Lezárva

XIV. évfolyam 5. szám február

**2004. március 29-én,
hétfőn**

TŰ-NAP

a TÁK-ban

**Kiállítás, vetélkedő,
filmvetítés**

és a Topolyán I. TŰ-kupa

Jelentkezés: március 22-ig, Lázár Attilánál (JGYTFK HÖK)

**JATE KLUB
80-as évek
házibulija**

**Fellép:
Korda György
és Balázs Klári**

A tartalomból

„Isten hozott nálam, öcsém...” (11)

Fú & kwak (16-17)

Made in Heaven (23)

Blackie a sötétben (29)

Benyomások művészete (35)

Az SZTE JGYTFK
hallgatóinak
magazinja
Kiadja az SZTE JGYTFK
Hallgatói Önkormányzata
Felelős kiadó
Nagy Zoltán Péter
Főszerkesztő
Varga Györgyi
Főszerkesztő-helyettes
Vörös Eszter

Munkatársak: Soto (oázis) • Blackje & Lajos (hangár) •
Neisz Laura (Élet-módi) • Döbör Agota (Psycho) •
Antal Lajos (Ön-tevékeny?) •
Cs. Szabó Zeuzsa (terítés, fotó) • Dulák (negative) • Ács
György, Papp Gabriella (grafika) • Szuperák Attila
(arc)pirító • Szabó Katalin (Túl-oldal)

• Balogh Katalin (címlap)
Marketing
Görög Zsolt
Tördelés
Szakács László
Fényszerkesztés & korrektúra
ibsön

Terjesztés
boci & Eszter
A szerkesztőség címe
6725 Szeged
Boldogasszony sugárút 6.
tumagazin@mailbox.hu

tu.webradio.hu

Telefon/fax
(62) 544-759
Nyomás
E-Press Nyomda Kft.
(62) 424-964
Megjelenik 3000 példányban

Az Inzulin rovatot a Fiala Szegedi Ifjú Köre támogatja

Alapítva 1990-ben
Eng. szám: B/15K/198/CS/1992

Szerkesztői levél

A kegyetlen és szörnyű dolgokban sokszor talán nem az fáj, hogy megtörténnek, hanem ahogy megtörténnek, és hogy milyen reakciókat váltanak ki. Az ország ismét elveszített egy kiváló embert, egy sportlót, az alig 24 éves Fehér Miklós, válogatott labdarúgónk a zöld gyepen esett össze, majd néhány óra múlva elhunyt. Az a játék lett a végzete, amit mindennél jobban szeretett. Nem tisztzem ennek a szomorú ténynek az értékelése, okainak kutatása, vannak erre sokkal illetékebbek is.

Ami mindennél jobban felháborított, az a magyar sajtó reagálása volt. Visszaköszönt a szenzáció örökös és mindenek feletti hajszolása: az egyik legolvasottabb bulvárlap címdalán hozta a fiatal sportoló haláltusájának közeli képeit, felforgatva ezzel annak a néhány (még) gondolkodó, érző olvasónak a lelkét, aki hajlandó ezt a sajtóterméket megvenni. Talán a tisztelt szerkesztő sem csodálkozott azon, hogy a Fehér-család jellezte: fiuk temetésén nem jelenhetnek meg a lap munkatársai.

Ismét felénk hunyorgott tehát a média lelkiismeretlen ördöge, aki eltapos mindent és mindenkit, ami és aki nem hoz hasznót, értsd: olvasottságot, nézettséget, hallgatottságot. Megettenek velünk mindent, mi pedig – jó fogyasztói társadalomként – egészben nyeljük le a falatokat, senkit nem érdekel, hogy azok keserűek-e vagy éppen savanyúak. Nekem már megakadt a torkomon ez a bizonyos falat. Azt nem tudom lenyelni, hogy folyamatosan a szennyet próbálják velem megvetetni; hogy az egyik tévénk „fiókcsapata” napi 19 órában élőben tudósít abból a bizonyos villából; hogy a nagyszerű műsorok és újságok naprakészen tudósítanak arról, hogy az egyik pillanatról a másikra „sztárrá” lett, figyelemre sem méltó magamutogatók kivel, hányszor és hogyan; és hogy ez nekem miért (lenne) jó tudni. Azt gondolom, ha az ember gyereke megtanul válogatni, talán sikeresen meg tudja kímélni magát ettől a mindent elborító áradattól. De mi lesz azokkal, akik ezt életkorukból, társadalmi helyzetükből, vagy más okból adódóan nem képesek megtenni?

Sokan most, a kötelező tanítási gyakorlatuk alatt tapasztalják meg, hogy milyen is egy igazi mai gyerkőc. Kipróbálható, hogy melyik kérdésre mire vágják rá előbb a választ: ha Himnusz írója után érdeklődsz, vagy az után, hogy ki is az ózdi hős...

Nem rosszak ezek a kis emberkék, rengeteg örömet is tudnak okozni. Picit sajnálom őket, hiszen már nem lehetnek igazán gyerekek, az oly' sokat emlegetett fogyasztói társadalom őket is bekebelezte. Most még csak szüleik pénztárcáját bombázza, de később már ők is potenciális vevőkéké válnak. Az egész világ eladó...

Addig próbáljuk meg őket kikergetni az izléscímak kertjéből, és az igényesség útjára terelni, amíg még lehetséges! Az alsóbb évfolyamosoknak zéhákban szegény, bulizós félvévet, a végzősöknék pedig sok sikert és örömet kívánok a gyakorlatukhoz!

Vörös Eszter

Fontosabb határidők a 2003/04-es II. félévre

Február 2 - 13.	Tantárgyfelvételi időszak
Február 2 - 20.	Az utolsó éves tanár szakos hallgatók külső tanítási gyakorlata
Február 2 – március 26.	Az utolsó éves tanító szakos hallgatók külső tanítási gyakorlata
Február 2 - május 7.	Szorgalmi időszak
Február 9 – 20.	A II. éves hallgatók pedagógiai-pszichológiai gyakorlata a Gyakorló Általános Iskola beosztása szerint
Március 5.	A tanszéki engedélyes tantárgyfelvétel utolsó napja
Március 31.	„Kiváló tanárjelölt”, „Jó tanuló, jó sportoló” pályázatok beadási határideje
Március 29 – április 2. (tervezett időpont)	A III. éves hallgatók egyéni tantárgypedagógiai gyakorlata (a hallgató egyénileg szervezi, a megfigyelési szempontokat a szaktanszéki módszertanosok adják)
Április 5 - 9.	Tavaszi szünet
Április 20.	Szakedolgozatok beadási határideje
Május 8.	Ballagás
Május 10 - 28.	Vizsgaidőszak (utolsó évek)
Május 10 - június 18.	Vizsgaidőszak
Június 7 - 18.	Záróvizsgák
Június 26 - 27.	Diplomaátadó ünnepség
Augusztus 23 - 27.	Engedélyes vizsgaidőszak

Alattányi István

SZTE JGYTFK HÖK TTSZ koordinátor

Tájékoztató

az utolsó éves tanítási gyakorlatra jelentkezésről

A 2003/2004. tanévben III. éves hallgatóknak jelentkezniük kell az utolsó évben (2004/2005. tanévben) teljesítendő tanítási gyakorlatra.

A JELENTKEZÉS MÓDJA:

Az ETR-en február 14-ig fel kell venni, első szak esetén a SZAKTTGY1 kóddal megjelenő, második szak esetén a SZAKTTGY2 kóddal megjelenő kurzust.

A beosztást Kasza Ferencné, a gyakorlati képzésért felelős főigazgatói megbízott az SZTE JGYTFK Gyakorló Iskola igazgató-helyettese készíti el (Boldogasszony sgt. 8. sz. I. em.).

Az elkészült beosztás alapján szeptembertől kezdhetik meg a gyakorlatot a kijelölt iskolákban.

Tanítási gyakorlaton csak az vehet részt, aki:

a) pedagógiai, pszichológiai, valamint a tanítandó szakjának (szakjainak) megfelelő szakmódszertani tanulmányi követelményeknek eleget tett,

b) a jelentkezési lapot a megadott határidőig leadta,

c) felveszi a 2004/2005. tanév I. félévére a PMMM021 és 031 kódú tárgyakat, valamint a II. félévére a PMMM022, 023 és a PMMM032, 033 kódú tárgyakat.

Szakkvalifikáció, párhuzamos képzésre, „C”-szakra jelentkező hallgatók figyelem!

Az új szak felvételéhez „A” és „B” jelű jelentkezési lapot kell beadni **2004. március 1-ig, képzési forma: D, tagozat: N, finanszírozási forma: K** megjelölésével.

A szakkvalifikáció a B lap egyéb közlendő rovatába írják be a jelenlegi szakpárjukat!

A párhuzamos képzésre jelentkezők a B laphoz iskolalátogatási igazolást mellékeljenek!

Tanulmányi Osztály

Támogatóink:

Magyarországi Egyetemi és Felsőoktatási Szakszervezet

Szegedi Tudományegyetem
Egyetem Hallgatói Önkormányzat

Szakdolgozat, általánosan művelő és nyelvvizsga követelmények 2002-től felrendszerben (Egyszerűsített táblázat)

Szakpár típus	Szakdolgozat Szám	AM-követelmények			Nyelvvizsga (a középfok A, B, C lehet)
		2 tanárszak	1 tanárszak	Pedagógia mellett	
Bölcsész – Bölcsész	2	0 kredit	10 kredit	18 kredit	Középfok C, vagy nyelvszak
Bölcsész – Term.tud.	2	0 kredit	10 kredit	18 kredit	Középfok C, vagy nyelvszak
Bölcsész – Művészeti	2	0 kredit	10 kredit	18 kredit	Középfok C, vagy nyelvszak
Term.tud. – Művészeti	2	0 kredit			Alap C, vagy középfok A, B
Egészségtan – Bármely	2	6 kredit	10 kredit		Alap C, vagy középfok A, B
Egészségtan – Testnevelés	1	15 kredit			Alap C, vagy középfok A, B
Testnevelés – Bármely	1	15 kredit			Alap C, vagy középfok A, B
Ének – Karvezetés	1	15 kredit			Alap C, vagy középfok A, B
Term.tud – Term.tud.	1	15 kredit			Alap C, vagy középfok A, B
Tanító – Bármely	1	15 kredit	10 kredit	18 kredit	Alap C, vagy középfok A, B
Gyógypedagógia	1			18 kredit	Alap C, vagy középfok A, B

A táblázatban szereplő kreditértékek a szakos megszerezhető kreditek kiegészítését jelentik úgy, hogy a végeredmény 240 kredit legyen, ami a diplomakiadás feltétele. Az AM kiegészítésének a szakdolgozat, valamint a szakos követelmények átfedéséből eredő kredithiány pótlására szolgálnak.

Alattyányi István – SZTE JGYTFK HÖK TTSZ koordinátor

SZTE-JGYTFK

Leadási határidő: 2004. február 27.

JELENTKEZÉS ZÁRÓVIZSGÁRA

Záróvizsga időszak: 2004. június 7-18.

*Név (leánykori név is).....

*Születési év..... hónap nap anyja neve

*Születési hely: város megye ország

*Jelen tanulmányait melyik évben és hol kezdte (tanév, intézmény) leckeönvi bejegyzés alapján:.....

Záróvizsgára jelentkezem szakból.....tagozat

Záróvizsgára jelentkezem szakból.....tagozat

Szakirány (ha van ilyen):

Szakdolgozat címe:

Témavezető neve: Tanszék:

Tudomásul veszem, hogy

a. záróvizsgát akkor tehetek, ha

– a TKVSZ. 142. pontjának eleget teszek,

– a szakdolgozatot 2004. április 20-ig a Tanulmányi Osztályra leadom, a véds értékelését május 28-ig leckeönvembe beíratom,

– leckeönvet 2004. május 28-án 12 óráig leadom a Tanulmányi Osztályon,

– az oklevél költségeit a mellékelt csekken befizetem, a csekszelvényét és a jelentkezési lapot február 27-ig a Tanulmányi Osztályon leadom,

– pótzáróvizsga esetén az ismételt vizsgádjat befizetem,

b. diplomát akkor kaphatok,

– ha a szakomon (két szak esetén mindkét szakon) sikeres záróvizsgát teszek,

– az előírt nyelvi követelményt teljesítem, és azt a Tanulmányi Osztályon igazolom.

Levelezési cím és telefon:.....

Szeged, 2004. hó nap

a végzős hallgató aláírása

A *gal jelölt adatok betűhíven kerülnek az oklevélbe, ezért kérjük pontosan és olvashatóan töltsé ki.

Jelentkezés záróvizsgára 2004. június nappali levelező

Alattyányi István
SZTE JGYTFK HÖK TTSZ
koordinátor

JUHÁSZ GYULA NAPOK

2004. április 20-22.

Falmászó bajnokság

Zenekarok:

- Kispál és Borz,
- Varga Zsuzsa,
- főiskolás zenekarok

Erős ember

Ping-pong-verseny

Legyél Te a Csillagszemű Juhász
2004 vetélkedő

Juhász Gyula Napok 2004. április 20-22.

Tájékoztató

a végzős hallgatóknak - 2003/2004. II. félév

• A szabadon választott tárgyak közül azt a kurzust kell jól láthatóan megjelölni a leckeönv margóján N-nel, amit az átlagba nem akarnak beszámíttatni. Szabadon választott tárgyat az átlag beszámításánál csak a keret kitöltéséig lehet figyelembe venni. (TKVSZ. 31.)

• A II. félévi kurzusfelvétel a weben történik január 12-től február 14-ig.

Február 2-7-ig csak a jelen félévre javasolt kurzusok vehetők fel, február 7-14-ig elérhető lesz a teljes kurzuskínálat a www.jgytf.u-szeged.hu, vagy www.stud.u-szeged.hu címen.

Február 14. után újabb tantárgyat felvenni vagy tantárgyfelvételt módosítani csak az illetékes tanszék engedélyével lehet legkésőbb március 5-ig.

• Ismételt kurzusfelvételi kérelem csak formanyomtatványon adható be.

Az ismételt kurzusfelvételnek két módja lehetséges:

- a) meghirdetett kurzusok felvétele
- b) olyan kurzus felvétele, amely nincs meghirdetve, ebben az esetben formanyomtatványt kell kitölteni, amely a Tanulmányi Osztályon beszerezhető (február 14. után!)

A kurzusisméltési díj összege 3.000,- Ft/tantárgy.

• A beiratkozás csak akkor érvényes, ha a hallgató legalább 1 kreditpont értékű tantárgyat felvesz és leckeönvét, valamint az aláírt iratkozási lapot határidőre leadja. Aki ezeket a feltételeket nem teljesíti, az automatikusan évkihagyó státuszt kap, és az újbóli beiratkozást kérvényeznie kell.

• Az első félévben érvényesített diákigazolvány március 31-ig érvényes. A II. félévi matrica február hónapban vehető át a Hallgatói Szolgálat Irodában.

• A szakkolozatot 1 példányban kell beadni a Tanulmányi Osztályra 2004. április 20-ig.

A szakkolozatokat nyilvántartásba vétel után a Tanulmányi Osztály juttatja el a tanszékekre.

Az SZTE JGYTFK Tanulmányi, kredit- és vizsgaszabályzat 137. pontja értelmében: „A hallgató a szakkolozatát a tanszékvezető által kijelölt bizottság előtt védi meg. A bizottság egyik tagja a témavezető. A bizottság a szakkolozatot és a védést együtt értékeli ötfokozatú minősítéssel. Az érdemjegyet a bizottság elnöke írja be a hallgató leckeönvébe”.

• Záróvizsgára csak azok a végzős hallgatók oszthatók be, akik az előírt formában jelentkeztek.

A „Jelentkezés záróvizsgára” nyomtatvány és a csekk átvehető a Tanulmányi Osztályon. Az oklevél költségére 2150 Ft-ot kell fizetni, ha betétlapon képzésben vesz részt, betétlaponként további 500 Ft-ot.

A nyomtatványon lévő információkat szíveskedjenek tudomásul venni és az ott leírtak szerint eljárni, különös figyelemmel a határidők betartására.

• A diplomaátadó ünnepségen a diplomát csak talárban lehet átvenni. Talár rendelhető a Hallgatói Önkormányzati Irodán Pap Éva ügyintézőnél (tel: 62/546-070). A talár ára 5000 Ft.

• Az abszolutórium megszerzése után záróvizsga bármikor tehető, az adott évre érvényes követelmények szerint.

• Aki az oklevél kiadásának nyelvi feltételét a záróvizsga idejéig nem teljesíti, az a diplomát a nyelvvizsga bizonyítvány bemutatását követő 30 napon belül kaphatja meg.

• A záróvizsgákkal kapcsolatos részletes tudnivalók megtekinthetők a Tanulmányi Osztály hirdetőtábláján és a weben a www.jgytf.u-szeged.hu címen.

Ifjúsági Bizottság

következő félévi programterve

Beszélgetéssel egybekötött előadássorozat, érintett személyek valamint szakemberek (pszichológus, pszichiáter) részvételével.

Az összes beszélgetés a TÁK- ban lesz, szerdánként este hét órától.

1. FEBRUÁR 11. (SZERDA) 19 ÓRA

Téma: drog
Séma: filmvetítés és beszélgetés

2. FEBRUÁR 25. (SZERDA) 19 ÓRA

Téma: játékszenvedély
Séma: filmvetítés és beszélgetés

3. MÁRCIUS 10. (SZERDA) 19 ÓRA

Téma: alkohol
Séma: filmvetítés beszélgetés

4. MÁRCIUS 24. (SZERDA) 19 ÓRA

Téma: táplálkozási zavarok (bulémia, anorexia)
Séma: filmvetítés beszélgetés

5. ÁPRILIS 14. (SZERDA) 19 ÓRA

Téma:
A tanár szerepe a prevencióban.
Hogyan tartson a tanár prevenciót?

Tájékoztató

alsóbb évfolyam - 2003/2004. II. félév

• A II. félév 2004. február 2-án kezdődik. A leckekönyv és az – ellenőrzött, szükség esetén módosított és aláírt – iratkozási lap leadási határideje **január 30.** Aki ezt elmulasztja, 500 Ft különjárás díjat fizet.

Engedélyes vizsgaidőszak: január 26-30. Ebben az időszakban tantárgyanként egy ismételt vizsgát lehet tenni a TKVSZ. 12. pontja értelmében tanszéki engedéllyel, kérvény beadása nélkül. Első alkalmú vizsga letétele (betegség, ERASMUS, stb.) csak a Tanulmányi Bizottság engedélyével történhet.

• A szabadon választott tárgyak közül azt a kurzust kell jól láthatóan megjelölni a leckekönyv margóján N-nel, amit az átlagba nem akarnak beszámíttatni. Szabadon választott tárgyat az átlag beszámításánál csak a keret kitöltéséig lehet figyelembe venni. (TKVSZ. 31.)

• A II. félévi kurzusfelvétel a weben történik **január 12-től február 14-ig.**

Február 2-7-ig csak a jelen félévre javasolt kurzusok vehetők fel, február 7-14-ig elérhető lesz a teljes kurzuskínálat a www.jgytf.u-szeged.hu vagy www.stud.u-szeged.hu címen.

• A beiratkozása csak annak érvényes, aki legalább 1 kreditpont értékű tantárgyat felvesz (a tandíjmentesség feltétele 15 kredit teljesítése!), és leckekönyvét, az aláírt iratkozási lapot határidőre leadja. A költségtérítéses képzésben résztvevők a költségtérítés befizetését igazolták a Tanulmányi Osztályon. Aki ezeket a feltételeket nem teljesíti, az automatikusan évkihagyó státuszt kap, és az újbóli beiratkozást kérvényezni kell.

• Február 14. után újabb tantárgyat vagy tantárgyfelvétel módosítani csak az illetékes tanszék engedélyével lehet legkésőbb **március 5-ig.**

Ismételt kurzusfelvételi kérelem csak formanyomtatványon adható be.

Az ismételt kurzusfelvételnek két módja lehetséges:

a) meghirdetett kurzusok felvétele
b) olyan kurzus felvétele, amely nincs meghirdetve, ebben az esetben formanyomtatványt kell kitölteni, amely a Tanulmányi Osztályon beszerezhető (február 14. után!)

A kurzusismétlési díj összege 3.000,-Ft/tantárgy.

• Azok a II. éves hallgatók, akik az I. félévben nem teljesítették **napközis gyakorlatukat**, a II. félévi beosztásukat megtekinthetik a Tanulmányi Osztály hirdető tábláján

és a Neveléstudományi Tanszéken. A gyakorlattal kapcsolatos tudnivalók végett **2004. február 17-én kedden 16 órakor** jelenjenek meg a kijelölt általános iskolában a gyakorlatvezető tanárnál.

A napközi otthoni gyakorlat minden II. éves tanárjelölt számára kötelező.

• A 2003/2004. tanévben III. éves hallgatóknak jelentkezniük kell az utolsó évben (2004/2005. tanévben) teljesítendő tanítási gyakorlatra.

A jelentkezés módja: **az ETR-en február 14-ig fel kell venni**, első szak esetén a SZAKTTGY1 kóddal megjelenő, második szak esetén a SZAKTTGY2 kóddal megjelenő kurzust.

A beosztást Kasza Ferencné, a gyakorlati képzésért felelős főigazgatói megbízott az SZTE JGYTFK Gyakorló Iskola igazgató-helyettese készíti el (Boldogasszony sgt. 8. sz. I. em.).

Az elkészült beosztás alapján szeptembertől kezdhetik meg a gyakorlatot a kijelölt iskolákban.

Tanítási gyakorlaton csak az vehet részt, aki:

a) pedagógiai, pszichológiai, valamint a tanítandó szakjának (szakjainak) megfelelő szakmódszertani tanulmányi követelményeknek eleget tett,

b) a jelentkezési lapot a megadott határidőig leadta,

c) felveszi a 2004/2005. tanév I. félévére a PMMM021 és 031 kódú tárgyakat, valamint a II. félévére a PMMM022, 023 és a PMMM032, 033 kódú tárgyakat.

• Az első félévben érvényesített diákigazolvány március 31-ig érvényes. A II. félévi matrica február hónapban vehető át a Hallgatói Szolgáltató Irodában.

Szakváltóztató, párhuzamos képzésre, „C”-szakra jelentkező hallgatók figyelmébe!

Az új szak felvételéhez „A” és „B” jelű jelentkezési lapot kell beadni 2004. március 1-ig, *képzési forma: D, tagozat: N, finanszírozási forma: K* megjelölésével.

A szakváltóztatók a B lap egyéb közlendő rovatába írják be a jelenlegi szakpárjukat!

A párhuzamos képzésre jelentkezők a B laphoz iskola látogatási igazolást mellékeljenek!

március!március!március!március!

-nap a TÁK-ban!

A részleteket keressétek a színes oldalon!

Bérletátvétel

2004. február 10-12.

TAMÁSI ÁRON KLUB (TÁK),
FŐÉPÜLET ALAGSORA

9-12 óra, 13-15 óra

UTÁNA HÖK-IRODA!

„A mai hallgatóság sokkal szabadabb”

Avagy hogy kerül a tanár az asztalra?

Főiskolásként akarva-akaratlanul AM-tárgyakat kell felvenni, sőt sikeresen teljesíteni is. Felmerül a kérdés, hogy miért, de ez most nem képezi vita tárgyát. Sokkal inkább az, hogy miért is adja a fejét arra valaki, hogy ezt a tárgyat oktassa, s hivatásaként válassza a filozófiát. Karikó Sándorral beszélgettem.

Ha egy kisfiútól megkérdezzük, hogy mi szeretne lenni, elég ritkán mondja, hogy filozófus.

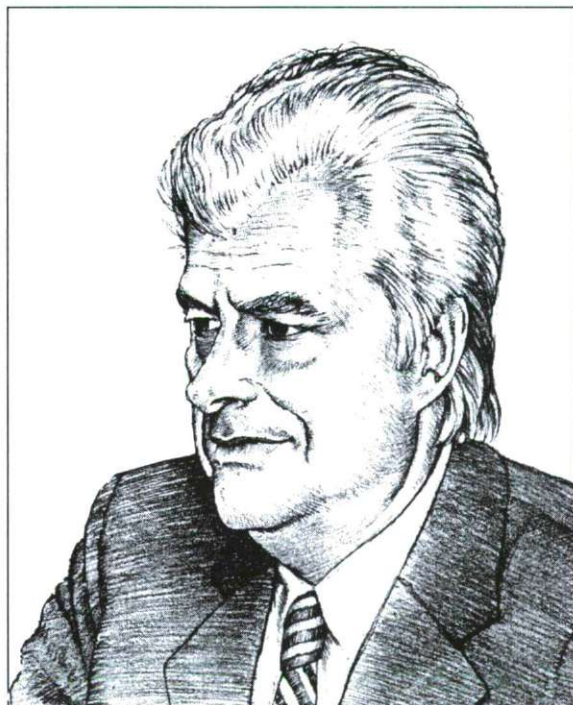
A pályaválasztásom a középiskoláig nyúlik vissza. Kecskeméten, a Katona József Gimnáziumban töltöttem azt az időszakot, akkor nagyon erős volt bennem az irodalom iránti érdeklődés. Filmesztéta szerettem volna lenni, így az első írásaim, amelyek megjelentek, természetesen filmkritikák voltak. Itt, a Juhász Gyulán volt egy nagyon jó tanárom, Nagy Antal, filozófiát tanított, igen nagy hatással volt rám. Ő, és az ELTÉ-n Görgényi Ferenc is hozzájárult ahhoz, hogy az érdeklődésem a filozófia felé fordult. A társaim a kollégiumban akkor már „házifilozófusnak” hívtak. Hallgató koromban filozófiából írtam tudományos diákköri munkákat, amelyekkel szép eredményeket értem el. Miután végeztem, felajánlottak egy tanársegédi állást, így már taníthattam is. Azóta folyamatosan a JGyTF-en tanítok. Voltak emellett mellékállásaim, különböző intézetekben, egyetemeken óraadóként tevékenykedtem, többek között a Budapesti Műszaki Egyetemen, a SZÉF-en és az akkori JATÉ-n is.

Miben látja a különbséget az Ön főiskolás évei és a mai fiatalok élete között?

Nagyon nagy és jól lemérhető különbségek vannak. Amikor diák voltam, főigazgatói kihallgatáson kellett megjelennie annak a kollégista társamnak, aki szakállt viselt... Ezért majdnem kirúgták a főiskoláról. A mai hallgatóság sokkal szabadabb, több lehetőséggel rendelkezik, és nagyobb hatékonysággal tud beavatkozni a saját sorsának alakításába, mint akkor. Abban az időben még gyermekcipőben járt a HÖK, nem is így hívták. Ezek a szervezetek a '60-as években kezdtek kialakulni, a folyamat összefüggésben volt a '68-as diákmozgalmakkal, amelyek megrengették az addig kialakult intézményrendszert. Akkor jelentkezett először meghatározó csoportként az egyetemi és főiskolai ifjúság. Ezeknek a mozgalmaknak a hatásait Magyarországon is lehetett érezni – igaz később, és gyengébb változatban. Akkoriban még szívósan tartotta magát a régi struktúra, amit nagyon nehéz volt megtörni.

Már tanársegéd voltam, amikor ezek a törekvések utat találtak maguknak, és a szakszervezetekben is megkezdődtek a változások. Elkezdtünk gondolkodni, hogy hogyan lehetne ezt a szakszervezeti mozgalmat megbontani, és új

formák jöttek létre. Ez volt az egyik kitörési pont. A másik pedig az, hogy az ifjúságnak egyre inkább kikristályoso-

Alsó György ©

dr. Karikó Sándor főiskolai tanár

Neveléstudományi Tanszék

- Szül.: Kecskemét, 1948. március 14.
- 1972-ben végez a JGyTF-en, majd 1975-ben az ELTE BTK-n filozófia szakán.
- Egyetemi doktor, a filozófiatudomány kandidátusa.
- Kurzusai: nevelélmélet, nevelésszociológia, filozófia és európai értékek.
- Kutatási területe az alkalmazott filozófia, több könyv szerkesztője, fő műve: A társadalmi-politikai megalkuvás. A konformizmus alapkérdéseiről.
- A kari Tudományos Diákköri Bizottság elnöke.

dott a saját önvédelmi szervezete, ami évtizedek múltán a HÖK megalakításában csúcsosodott ki.

A '60-as évek fellángolásai egy évtizeddel később alábbhagytak. A '60-as évek nonkonformista lázadását, tiltakozását bedarálta az államszocializmus, a fiatalok nagy része újra konformistává vált. A '70-es évek közepének egyik jelszava a következő volt: „Istenem, tégy gerinctelenné, hogy állami hivatalba jussak!” Az egészséges társadalmi, oktatási változások és folyamatok csak lassan, törésekkel, visszalépésekkel és hanyatlásokkal következhetnek be, nem haladhattak nyílegyenesen előre. A '80-as évek végén, a '90-es évek elején ismét érkezett egy nagy lökés, és végül bekövetkezett a rendszerváltás. Ez már megadta azokat a kereteket, amelyek kedveztek a hallgatóság önállósodásának és érdekvédelmi szervezetük jogi rendezésének. A törekvések mára nagyon szép eredményeket hoztak, különböző szervezeti formái és törvényi keretei vannak a hallgatói érdekvédelemnek.

A mai ifjúság előtt egészen más lehetőségek állnak, mint az akkoriak előtt 30-40 évvel korábban. A kijelentésem talán nem lesz túl népszerű, de úgy ítélem meg, hogy ez a nagyobb szabadság és nagyobb lehetőség még nem jár együtt azzal, hogy a mai hallgatóság nagyobb felelősséggel is tudna bánni a saját életével, sorsával, munkájával. A munkához való hozzáállásukban talán még nem fejlődtek kellőképpen – legalábbis ahhoz képest, hogy milyen lehetőségek állnak előttük a korábbiakhoz képest. Ezzel kapcsolatban konkrét adatot is tudok mondani, ez egy kicsit elszomorító: ebben a vizsgaidőszakban majdnem 300 hallgatót vizsgáztattam filozófiából, ebből 36-38% első alkalommal megbukott. Nem tartom magam vérengző típusnak, mindenki tiszta lappal indul a vizsgán, én is rosszul érzem magam, ha egyest kell adnom. Az első vizsgán elvérztettek ilyen magas arányból azonban azt szűröm le, hogy a munkaerő és a felelősség nem jár együtt ezzel a megnövekedett szabadsággal.

Úgy tudom, munkája elismeréseként miniszteri dícséretben is részesült.

Igen, de ezt nem kell túlértékelni, nagyon sokan kaptak ilyen dícséreteket. Ezt én nem tekintem különleges állomásnak.

Hírlík, hogy vesszőparipája a vizsgán való puskázás.

Nálam lehet puskázni, csak ne vegyem észre! Ha észreveszem, természetesen elégtelen a vizsga. Voltak érdekes eseteim lebuktatással kapcsolatban. Egy fiú úgy tette a

térdére a puskáját, hogy nem vettem észre, csak az volt a feltűnő, amikor egy nagyot sóhajtott, a papír pedig elrepült.

A másik történet kicsit pikáns. Észrevettem egy lányt, aki éppen puskázni készült. Közben a felelő mondta előttem a tételét, én pedig egyszercsak elindultam a lány felé. Ő már sejtette, hogy valami történni fog, és a puskáját betette a melltartójába. Oda mentem, rámutattam a mellére, mondtam, hogy adja oda. Erre a lány természetesen felháborodott, megsértődött. Mondtam neki, hogy választhat: vagy önként odaadja, vagy benyúlok... Az olvasók képzeletére bízom, hogy mi lett a történet vége! A hallgatók nagy megrökönyödésére már azt is megcsináltam, hogy a Díszteremben felálltam az asztal tetejére, és onnan néztem, hogy ki puskázik.

Ha nem tanít, mivel tölti a szabadidejét?

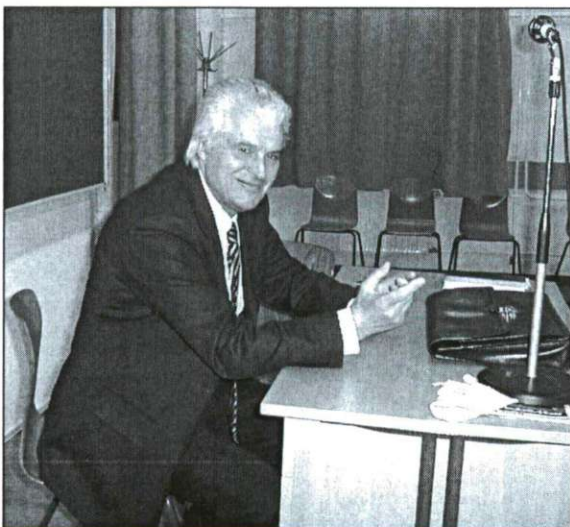
Focizom, ping-pongozom, úszom legszívesebben. A főiskolán van körülbelül tíz kollégám, akivel kis baráti társaságként – ha időnk engedi – minden héten egyszer foci-zunk. Nem nagyon tudunk játszani, csak szeretjük a mozgást, a játékot, meg kicsit zrikálni egymást. A tanári kar egy része ezt nem nézi jó szemmel, ők egy kicsit bolondnak tartanak bennünket... A mozgásra nagy szükségünk van. Az egészségünkkel általában nem igazán törődünk, modern, zaklatott, dinamikus életet élünk, nincs kellő időnk, figyelmünk és energiánk arra, hogy a saját egészségünket óvjuk. A ping-pong pedig csak egy kis játszadozás.

Külön élmény a Mikulás-kupa, bár itt általában elég gyengén szereplünk. Ilyenkor hallgatók ellen is játszunk, de a heti összejöveteleken is be szoktak kapcsolódni, ha nem vagyunk elegen. Ők nagyon szökták szeretni, ha egy tanár mellett el tudnak menni, ki tudják cselezni. Ez hallgató koromban nekem is tetszett!

Mit üzenne a mostani hallgatóknak?

Az én életelvem, hogy próbáljuk lazán felfogni a dolgokat, nyitottan, szabadon élni és gondolkodni. Ebben van helye a humornak, a játéknak, a sportnak és a szórakozásnak is. Ezek nem a munka helyett vannak, nem mehetnek annak a rovására. Azon hallgatói mentalitással, felfogással nem tudok egyetérteni, amelyik szerint csak a szórakozás, a buli kell. A főiskolán mégis a tanulás a fő feladat; kellő komolysággal és felelősséggel felkészülni egy életpályára. Az „ideális” hallgatóban megvan a munkára való komoly ráhangolódás, ugyanakkor nem egy könyvmoly-típus, akit csak a tudomány és a mindenáron való tanulás érdekel. Legyen közösségi gondolkodású, nyitott, és ezt a felfogást próbálja meg a saját életével prezentálni.

ibolya

Színház az egész világ

Az elmúlt évben egy különleges kezdeményezésnek adott otthont főiskolánk, ami bebizonyította, hogy szerencsére még ma is van igény az értékes gondolatokra, a tartalmas szórakozásra és kikapcsolódásra. A könnyed percek mellett azonban sokkal többet kaphattak azon szerencsések, akik megnézték az *Apatheátrum* című darabot. A kezdeteiről, a munkafolyamatokról és a további tervekről beszélgettem Benkő Imolával, a csapat létrehozójával.

Mikor alakult a társulatotok?

Csoportunk másfél évvel ezelőtt alakult, kicsit érdekes körülmények között.

Az egész úgy indult, hogy plakátokat raktam ki az egyetemen és meglepésként ért, hogy több mint harmincan jelentkeztek. Ez a létszám természetesen nagyon sok egy társulatnak, így félévkor szórás volt, a csapatnak több mint a fele kiesett. Jelen pillanatban technikusokkal együtt 15-en vagyunk, teljesen vegyes társaság, ahol nem az a mérvadó, ki, honnan jött, hanem hogy olyan fokú kreativitással rendelkezzen, ami elengedhetetlen ezen a téren.

Milyen szakmai háttérrel rendelkezel?

Ötödéves magyar-színházelmélet szakos vagyok, tanultam dramaturgiát, ami a gyakorlatban úgy valósult meg, hogy darabokat kellett írnom. Három évvel ezelőtt jött egy olasz rendező, Pressburger, akitől anyagi támogatást kaptunk ahhoz, hogy megrendezzük első darabunkat. Ez nekem még nem sikerült annyira frenetikusán, de innen indult az egész. Ettől kezdve mindent egyedül csináltam, és útközben találtam rá ezekre a lelkes és tehetséges emberekre.

Mesélnél első darabotokról?

Első bemutatónk egy Esterházy darab volt, tulajdonképp egy adaptáció, *Apatheátrum* címmel. A próbák során igazi alkotói folyamaton mentünk keresztül, mert bár volt szövegtől és sok dolog adott volt, teret adtunk az improvizációnak és igye-

keztünk a legjobb megoldásokat megtalálni.

Az elmúlt évben tíz előadást tartottunk a TÁK-ban, és hatalmas élmény volt, hogy ennyi érdeklődőt meg tudtunk mozgatni. A bemutató előtt azonban egy kicsit pesszimistán álltunk a dologhoz, én is bukásra számítottam.

Eredetileg egy szűk réteget céloztunk meg, mert Esterházy eleve posztmodern és a darab is nagyon posztmodernre sikerült, de mint utóbb kiderült, a közönség szerint az előadás szélesebb igényeinek is megfelelt.

A céloom egyébként az, hogy olyan előadásokat hozzunk létre, amelyek képesek nagyobb nézőréteget is megmozgatni, viszont az igénykedők is megtalálják az érdekességeket és a boncolgatnivalót.

Míndezek után elég magas a mérce, mik a további tervek?

Most egy Mrosek darabot kezdünk el próbálni, aminek a fele mozgás, fele epikus szöveg.

Ez egy nagyon nehéz kihívás, mert a társulat tagjai nem táncosok, és hatalmas kitartás kell a részükről ahhoz, hogy olyan dolgokat hozzunk ki

belőlük, ami már közelít a műfajhoz.

Ez a munka, a tánc miatt egyrészt nagyon kötött, a jelenetek felépítése azonban ezt oldja, mert ott kreatív alkotóként vesz részt mindenki. Második darabunk bemutatója április közepére várható. Továbbá több helyre megyünk turnézni az *Apatheátrum*-mal, fellépünk például Kecskeméten, és terveink között szerepel több nyári fesztivál.

A lelkesedés önmagában azonban nem elég ahhoz, hogy terveiteket megvalósítsátok. Honnan merítitek az anyagi forrásokat?

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Hallgatói Önkormányzata lesz a főtámogatónk, továbbá benyújtottunk több pályázatot, és talán keresünk szponzorokat is. Főhelyünk továbbra is marad a TÁK.

Sajnos ma Magyarországon nem lehet a színházból

megélni, Pesten a *Kréta Kör* társulatnak sincs állandó helye.

Említetted, hogy ötödéves vagy, diploma után merre tovább?

Jelenleg úgy tűnik Pestre fogok felmenni dolgozni, de hetente kétszer Szegeden leszek, így tudjuk folytatni a próbákat. A kilátások szerint nem ebben a szakmában fogok elhelyezkedni, mert kell egy olyan állandó munka, ami anyagi biztonságot nyújt, és mellette tudok a színházzal foglalkozni. De nem hobbiszinten teszem ezt, mert ez már sokkal több annál...

Varga Györgyi

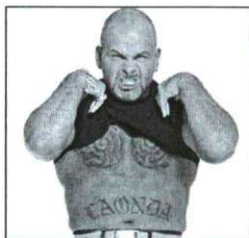
A harmadik csapás

A cím ne tévesszen meg senkit, nem Jackie Chan készítette el akció-vígjátékának a harmadik részét, hanem napjaink – sajnos – egyik legmeghatározóbb tévés jelenségének indult újabb epizódja, amelyet jellemzhetnénk akár egy hollywoodi sikersorozat reklámszövegével is: pörgősebb, durvább és gátlástalanabb. A valóságshow-őrület folytatódik, és van egy olyan sejtésem, hogy ezzel még korán sincs vége.

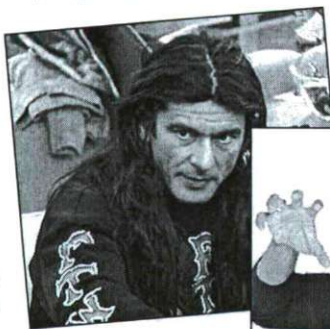

Csodálkoztunk az elsőn, botránkoztunk a másodikon és most már csak bután nézünk magunk elé... Kik vagyunk mi, és kikkel élünk együtt egy bolygón. A VV3 rendezői most igazán kitettek magukért, nem szaroztak, nem tököltek, egyből bedobtak minket a mélyvízbe. Nem tévedés! Minket nézőket, hiszen a TV-műsorok elsődleges célja, úgy gondolom a tájékoztatás mellett a szórakoztatás, tehát ezek a műsorok a mi szórakoztatásunkra készülnek, ahol amatőr színészek játszanak nekünk a nagy TV Isten rendező elve szerint. Tessék tehát élvezni, és nem fanyalogni, hiszen a mi pénzünk is benne van, sőt még egy kis tőke hozzáadásával alakíthatunk is a koreográfián.

Ha valaki naivan azt hitte, hogy laza kezdes után folyamatosan „melegednek” majd az események, akkor az nagyot tévedett. A jelenlegi színtársulat bizony übereli a piszkos tizenkettőt keménységben (főleg, hogy ők tizennégyen vannak), Beavist és Buttheadet gusztustalanságban és Angelina Jolie szemérmelensége is már csak álom talán. Új ideálok születtek, és erről ők tehetnek a legkevésbé. Van nekünk bűnbánó ex-szex-bekóstoló, álomtestű Chippendale-fió, Barbie-lelkű üzletaszony, verőlegény külsejű antiszociális tetkős mackó, szerelmespár (nem a Rómeó- és Júlia-fajtából), lovaslegény ki nem lepény, bölcs egyetemis-

ta, szép lelkű tiniboy és még sorolhatnám, ha nem unnám. Mindenki megtalálhatja a saját maga kis kedvencét, akiről ábrándozhat, aki után sóvároghat és persze, akit ócsárolhat, míg kénye-kedve tartja. Az anyukák kedvence valószínűleg Segal lesz, akivel végre újra lehet szabályozni az engedetlen csemetéket. A lejárt „elvisz a mumus, ha rosszul viselkedsz” szöveg helyett például kiválóan alkalmazható, a „ha rossz leszel,

akkor este, mikor alszol, eljön Segal és lefingja fejed, mint Tommyboy-ét a villában...”

Személy szerint én nagyon élvezem a show-t, igazi látványosság, hiszen van itt érzélgős romantika, hisztis civakodások, durva beszólások, mint az oviban. Külön figyelmet érdemel Segal-vezér hű bajtársa, a kissé antiszociális utolsó mohikán. Néha attól tartok, hogy megskalpol valakit, de

még a nemi erőszakot sem tartom kizártnak, tekintettel szexuális előéletére és éhségére. Leginkább mindenki Pandijának van rettegni valója, hiszen eddig az ő bugyija forgott igazán veszélyben, de eddig tudta kezelni a problémát. Kérdés, hogy az RTL tudja-e majd kezelni ezt a minden eddiginél vehemensebb, agresszívabb kompániát, mert nekem eziránt vannak kétségeim.

Akiket viszont abszolút sajnálok, azok a játékosok szülei, hiszen nagyon sokan közülük a műsorban szembesülnek azzal, hogy kiket neveltek fel, és legtöbbször olyan emberek kerülnek be, akiknek bizony van mit titkolniuk rendesen. Talán éppen ezért ők a nyerő sztárok. Az is vicces, hogy sokan kiugrásra használják fel a TV nyilvánosságát. Legtöbben az éneklést erőltetik, pedig azt nagyon nem kéne, hiszen némelyik pacsirtánál még egy csüngő hasú vietnámi malacnak is szebb hangja van. A másik lehetőség a televíziós

közszereplés folytatása, mint tette azt Szabolcs, Györgyi és Majka, az első játékemberei. Persze ehhez nem ártana megtanulni beszélni és olvasni, az pedig sok macerával jár. Előbb-utóbb úgyis lesz majd egy olyan műsor, ahol nem kell mást csinálni a résztvevőknek, mint ész nélkül ordibálni, és aki a legérthetlenebbül óbégat, az nyer. De amíg ezen esztelen álomom nem valósul meg, addig marad a „való világ”.

Jevgenij

Á r r a l s z e m b e n

A magyar labdarúgás nincs irigylésre méltó helyzetben. Mindenki ért hozzá (legalábbis ezt gondolja), mindenkinek van véleménye róla, ennek ellenére évek óta stagnál a helyzete, nem sikerül egyről a kettőre jutni. Az utóbbi idők botrányaira reagálva néhányan azt is kijelentették, hogy legszívesebben beszántanák a pályákat, a játékosokat pedig elzavarnák vasat önteni napi nyolc órában.

Mégis van egy üde foltja a magyar focinak, ez pedig nem más, mint a női szakág. „Lányaink” eredményesebbek, mint „fiaink”, és ezt annak ellenére sikerül nekik megtenni, hogy a férfiaknál is mostohább körülmények között kell készülniük hétről hétre.

Talán sokan nem tudjátok, de a közelünkben, Algyón is létezik egy nagyon sikeres női focicsapat, tagjai közt egyetemistákkal, főiskolákkal. Horváth Edina, végzős testnevelés-rekreáció szakos hallgató is ezt a nehéz ösvényt választotta érvényesülését keresve.

Mikor kezdted ezt a hagyományosan „férfi-sportot”?

Dunaújvárosban, az általános iskolában, és a középiskolában fordult komolyabbra a dolog. Most az Algyőben játszom, az NB II második helyén állunk, célunk a feljutás, ami teljesen reálisnak mondható. Itt az utóbbi három évben egy nagyon jó csapat jött össze, és folyamatosan javulunk.

Mennyire elismert a női foci Magyarországon?

Egyáltalán nem, pedig válogatott szinten a lányok jobban állnak, mint a fiúk – bár ez nem túl nehéz... Ebből a szempontból elég sokat kell áldozni rá – bár kevesebb tudással is be lehet jutni egy női csapatba –, a környeze-

tünkkel sokkal nehezebb elfogadtatni, hogy mit is csinálunk. Engem igazából nem érdekel, ki mit mond, én focizok, ezzel a hozzáállással talán könnyebben elfogadják ezt a tényt.

Ha egy fiú elmegy focizni egy hasonló csapatba, kap érte pénzt, nekünk viszont egy fillért sem adnak, legfeljebb fizetik az útiköltségünket... Időben kevesebbet kell befektetni, hiszen egy NB II-es férfi játékosnak minden nap van edzés, nekünk általában csak heti háromszor. Így a főiskola mellett is kényelmesen belefér az időmbe a foci. Persze vannak kötelező órák, de szerencsére a csapatnál tekintettel vannak arra, hogy iskolába járunk. Fordítva már sajnos nem működik, sokszor vizsgán sem: ha a ta-

nár nem szereti a focistákat, akkor inkább rosszabb jegyet ad...

Országos szinten kellene egy kis támogatás, amivel meglenne a lehetőség, hogy a lányok eredményben felülmúlják a fiúkat. Rosszak a körülmények, mindenki maga gondoskodik a felszereléséről. Ennek ellenére vannak eredmények, például a női válogatott jobb helyen áll a világranglistán, mint a fiúk, a selejtezőkön van esélyünk továbbjutni – ellentétben a fiúkkal. A közeli országok csapatait a lányok simán megverik, olyan nemzetek ellen veszítenek, mint a franciák, akiknek mindkét válogatottjuk elég magas szinten van.

Ezeket az eredményeket a férfi szakágat irányító szakemberek nem

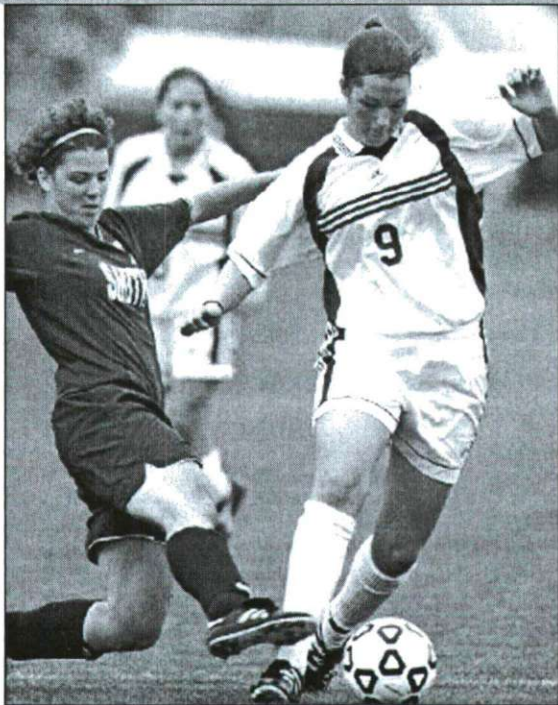
akarják elfogadni. A pénz és a szerepek le vannak osztva, a vezetők nem engedik, hogy frissüljön ez a közeg. A változás már csak azért is nehéz, mert a női foci irányítása a Magyar Labdarúgó Szövetségben belül történik. Hiába harcol egy nő az érdekeinkért, ha a felettesei ezt nem hajlandók támogatni.

Van-e példakép?

Igazából nincs, kedvenc labdarúgóm persze van, hiszen és is figyelemmel kísérem a mérkőzéseket, főleg a kül-

A hátsó sorban, jobbról első Edina

földi bajnokságokat – persze a férfiakét, mert női meccset alig lehet látni. Kedvelem Roberto Carlost, ő is balhátvéd, mint én, és amíg Újvárosban jó volt a csapat, addig Tököli Attila is a kedvenceim közé tartozott, de ő már eljátszotta nálam a becsületét. Fehér Mikit is szerettem. Csapatszinten a Real Madridért és a brazil válogatotót szorítok, de itthon már nem szurkolok egyik klubnak sem – nincs miért, nincs kiemelkedő csapat. Korábban persze a Dunaferre volt a kedvencem, meccsre is jártunk, de már sem időm, sem kedvem nincs hozzá.

Fehér Miklóst említetted, az ő halála még nagyon közeli és fájdalmas, egy nappal az ő balesete után pedig egy svéd amatőr játékos veszítette életét ugyanúgy. Mennyire elkerülhetők ezek a tragédiák?

Az orvosi vizsgálatok elméletileg kimutatják, ha van valami probléma. Miki esetében tüdőembóli-

a teljesítmény a minden, ezért szedhetek valami gyógyszert, ami tönkretetheti a szervezetet. E nélkül talán – kevésbé eredményesen ugyan – még mindig élhetnék. Ezért nem érdemes kockáztatni, egyszerűen nem éri meg. Sajnos az a baj, hogy már mindenki szed valamit, alig van olyan, aki ezt „tisztán” csinálja. Tornáztam, aerobicoztam, egy időben atletizáltam, de én egyiknél sem próbáltam semmit.

Ha van egy kevés szabadidőd,

A hátsó sorban, jobbról második Edina

át említettek, bár még nincsenek meg a végleges eredmények. A nyilatkozatok szerint ezt nem lehet kimutatni, de szerintem egy 24 éves srácnak nem véletlenül lesz tüdőembóliája. Ez nem lehet öröklött. Az utóbbi időben nem ez az első eset volt, Dárdai Balázs és Bogdán Balázs, a kecskeméti kosaras is így halt meg. Én biztos vagyok benne, hogy ez a gyógyszerek miatt van. Az élsportban

azt mivel töltöd?

Nagyon szeretek olvasni, de a szabadidő legtöbbször a meccsre való utazással telik. Dunaújvárosban van egy kispályás csapatom, ha tehetem, akkor megyek velük játszani. Ugyanígy az utánpótlással is, ha ráérek, akkor velük is nagyon szeretek foglalkozni. A foci így teljesen kitölti a napjaimat, de tulajdonképpen azzal foglalkozom, amivel szeretek.

Negyedéves vagy, lassan kezden a diploma. Mit szeretnél kezdeni utána?

Elsősorban az edzősködés érdekel, és ha választanom kellene a tanítás és a rekreáció között, akkor az utóbbit választanám. Tanulni is szeretnék még, a szálloda-vendéglátó szakot jó lenne megcsinálni. Nem akarok új helyen újat kezdeni, amíg lehet, szeretnék Szegeden maradni, főleg, ha sikerülne feljutnunk az NB I-be. Úgy gondolom, női ágon egyébként is elindult egy folyamat Szegeden. Egyébként majdnem mindegy, hogy mit csinálok, csak férjen bele a napomba a foci!

ibsön

Géneken kódolt végzet

Avagy az emberiség veszte

A környezetvédelem és a tudatos jövőformálás. Furcsán hat e két kifejezés egymás mellett? Erre próbálok választ adni rövid eszmefuttatásomban.

Tudjuk, hogy jelenleg kb. 6.2 milliárd ember él a Földön. Közeledünk, sőt már át is léptük a végső határokat, és rohanunk tovább a végzet felé, pedig a problémák már ismertek és előre jelezhetőek.

Induljunk ki abból az alapvető koncepcióból, hogy evolúció. Egyszerű fogalom, nem kell különösebb magyarázat a megértéséhez. Mióta az első élő, szaporodó szervezetek megjelentek a Föld nevű bolygón, elkezdődött az a folyamat, amelynek hamarosan a végére érünk. Az ember különleges képességekre tett szert az evolúció révén, különleges társadalmakat, közösségeket hozott létre. Az ember elsődleges célja – mint minden élőlényé – a szaporodás, terjeszkedés. Ez önmagában természetesen nem baj, de egy lényeges hibája azért van.

A szaporodás hoz mindig különleges képességekre volt szükség. Ehhez 30 000 éve elég volt némi vadászösztön, de mindig a többet nyújtó, többet adó hím örökíthette génjeit. Így a gyengébbek elestek, tehát nem, vagy csekély számú utódot hagytak. Ez azonban a leleményesség és a tudás gyarapodásának hatására megváltozott. Lassan eljutottunk addig, hogy bárkinek lehet utódja. De nem ez a fő probléma, hanem a géneken kódolt kapzsiság.

Gondoljunk csak vissza, ki szaporodhatott, ki lehetett sikeres a génállomány örökítése szempontjából pl. 30 000 éve? Az, aki többet tudott nyújtani az utódokat szülő nősténynek valamilyen különleges képessége folytán. Ez a többet nyújtás (talán kicsit erőltetettnek tűnik, de nem az) vezetett a jelenlegi helyzet kialakulásához, miszerint mai

társadalmunkban mindenki többre vágyik, mindenki irigylia a szomszéd házát, autóját és jobbat, többet akar attól, ami másnak van. Napról napra becsvágyóbbak, telhetetlenebbek vagyunk (ki nem szeretné, hogy még jobb legyen a holnapja). Sajnos nagyon kevesen vannak azok, akik észrevették, hogy nincs lehetőség a Föld véges tartalékaiból végtelen igényeink kielégítésére.

A folyamat megállítását nem segíti elő fogyasztói társadalmunk berendezkedése sem. Nem gondoljuk végig, hogy lehet, hogy jó nekem most még 10 évig, de utána nem lesz jövőm, ha így folytatom. Tudásunk kiküszöbölte a természetes szelekciót, és bekövetkezett a

napjainkban már végtelenül súlyos népességrobbanás. Ennek eredményeképpen felértük Földünk összes aktív tartalékát és mára eljutottunk addig, hogy az eltartóképességhez szükséges regenerációs feltételeket emésztjük fel. Kicsúsztunk abból a keskeny „optimumból”, amit még fenntarthatónak nevezhetünk.

Globális változásokra lenne szükség, ahhoz, hogy visszafordítsuk ezt a gyorsuló folyamatot. Minden embert meg kellene győzni arról, hogy tudni kell megálljt parancsolni telhetetlenségünknek.

Lehet, hogy szélsőségesen hat, amit leírtam, de más megoldás nincs. Totális változásra lenne szükség, vagy csak az időt húzzuk, de nem állítjuk meg a kisikló vonatot.

Környezetvédelem szakos hallgatóként csak az időhúzás lehetőségét látom (amíg végleg tönkre nem tesszük bolygónkat), mert nem lehet megállítani az emberi populáció növekedését semmilyen akarattal vagy beavatkozással.

Súlyzós edzés a wellness jegyében

Vajon hányan fogadkoztak az ünnepek alatti nagy lakomák alkalmával, vagy újrési elszántsággal, hogy namostmár aztán leadják azokat a plusz kilókat, eljárnak edzeni, jól fognak kinézni, stb...? Talán sokan el is jutottak egy-egy aerobik- vagy konditerembe, aztán elbizonytalanodva a sok ismeretlen géptől, módszertől behúzva fülüket-farkukat legközelebb inkább úgy gondolták, mégiscsak jobb beülni sörözni vagy forraltborozni a haverokkal... Pedig csak a kezdet nehéz. De az az sem annyira, hogy lemondj miatta az egyre formásabb test lehetőségéről!

Néhány évvel ezelőtt a súlyzós edzésekről mindenkinek csak a tömegnövelés és a body-building jutott eszébe. Pedig a mozgásszegény életmódot folytató emberek számára nagyon fontos a mindennapi tevékenységük során alig használt, vagy túlságosan egyoldalúan terhelt izmok rendszeres és kiegyensúlyozott edzése.

A súlyzós edzés célja nem a fogyás, hanem az izomzat formálása. Sokan – főleg a hölgyek – félnek a nagyobb súlyoktól, mondván, hogy azoktól „túl izmosak” lesznek. Aki egy ideje foglalkozik testépítéssel, az tudja, hogy sajnos nem ilyen egyszerű az izomtömeg növelése... Nagyon fontos a kitartás, a rendszeres edzés, valamint a táplálkozás. Amitől az ember „vastagabbnak” látszik, az az izmokat fedő testszírfelület, amely rendszeres kardioedzésekkel és diétával tüntethető el.

Izmaink optimális fejlődése érdekében súlyzós tréningek előtt és után különösen ügyeljünk a megfelelő táplálkozásra! A koplalás vagy a túlságosan alacsony kalóriabevitel nemcsak lehetetlenné teszi az izomfejlődést, hanem kimerültséget, koncentrációhiányt, rossz közérzetet okozhat, és könnyen sérülésekhez vezethet. Ugyancsak fontos a megfelelő folyadékbevitel. Az edzés közben, a légzés és izzadás során távozó vizet feltétlenül pótolni kell.

Mivel a súlyzós edzések hatására a testsúly megnövekedhet (az izom tömege növekszik, és fajsúlya nagyobb, mint a testszír), ezért ne a mérleget nézzük, hanem inkább a centimétereket, és ha módunkban áll, mérjünk meg a testszírszázalékunkat. Leghétköznapi és legobjektívebb mérőeszközökünk saját ruháink is lehetnek!

A wellnessben a súlyzós edzés célja nem a testtömeg növelése, hanem egy kiegyensúlyozott izomrendszer kifejlesztése, amely arányos testalkatot, feszes izomtónust és jó testtartást biztosít.

Egy súlyzós wellness-edzésprogram összeállítása ezért sokkal egyszerűbb, mint egy testépítő edzésterv, ahol a lehető legnagyobb izomtömeg kifejlesztése érdekében különböző edzés módszerek számtalan variációját kell alkalmazni.

A megoldozandó legfontosabb izomszövetek: a láb izmai (farizom, combfeszítők és -hajlítók, combközélsők és -távolítók, vádli), hasizom (egyenes hasizom, külső és belső ferde hasizom), hátizom (széles hátizom, gerincme-revítő izmok, csuklyás izom, rombuszizom), mellizom (kis és nagy mellizom), a váll izmai (delta mindhárom része: elülső, oldalsó és középső feje), karizom (bicepsz, tricepsz).

Kezdők esetében heti két-három edzés javasolt, és minden edzésen dolgozzuk át az egész testet, izomszövetként egy-egy (alap)gyakorlattal. Gyakorlatonként 2-5 sorozatot végezzünk, 10-15 ismétléssel. A nagyobb izomszövet-

okra (comb, mell, hát) alkalmazhatunk esetleg két gyakorlatot is. A súlyzós edzéseink ne tartanak tovább 60 percnél! Ha megfelelő intenzitással dolgozunk, ennyi idő alatt izmaink annyira elfáradnak, hogy további terheléskor jelentősen megnő a túledzés és a sérülések veszélye! A súlyzós edzésnapok között tartsunk legalább egy, ideális esetben két nap pihenőt, izmaink teljes regenerálódása érdekében. Az izom fejlődése soha sem edzés alatt, hanem a terhelések utáni pihenőnapon megy végbe. Az adott edzésnapra előírt munkát mindig azzal az izomszövettel kezdjük, amelyet leginkább fejleszteni szeretnénk, így a „kényes” területet a lehető legnagyobb erő- és figyelem-összpontosítással tudjuk edzeni.

Ha olyan szoros az időbeosztásod, hogy nem tudsz egy egész órát szánni az edzésekre (amit ugye megdob az utazgatás is, amíg odaérsz a terembe, hacsak nincs olyan mázlid, hogy fél perc alatt ott vagy gyalog), akkor sem kell feladnod! Ha hetente három vagy négy alkalommal 20-20 percet edzel, jobb eredményt hozhat, mintha csak hetente egy alkalommal egy órát edzenél! Az edzés gyakorisága és rendszeressége sokkal fontosabb tényező, mint az edzés időtartama.

Edzések előtt nagyon fontos a megfelelő bemelegítés. Legegyszerűbb, ha valamilyen kardiogépen (pl. kerékpár, futópad, elipszistréner, stb.) végezzük a bemelegítést, ha van rá lehetőség. A gyakorlatok, sőt akár a sorozatok között pedig nagyon fontos a nyújtás! A rendszeresen végzett nyújtás – vagy idegen szóval stretching – növeli az izom terhelhetőségét, nő a kifejtendő erő nagysága, és javul az izomtónus. A nyújtás segít a sérülések megelőzésében, növeli a hajlékonyságot, és nem utolsósorban elősegíti az edzés során felgyülemlett salakanyagok elvezetését az izmokról, így csökkenti az izomláz mértékét. Fontos, hogy a gyakorlatokat addig a mozgáskiterjedésig végezzük, ahol már érezhető a megnyújtandó izom feszülése, de a nyújtás még nem jár fájdalommal!

Első alkalommal ne szégyenlősködj, kérd meg az edzőt, hogy mutassa meg a gépek célszerű és helyes használatát, megfelelő beállítását. Az a dolga, hogy segítsen! Sőt, érdeke is, hiszen inkább szánjon rád tizenöt percet, minthogy komoly sérülést szerezzen a termében, és bepereld...

Most pedig irány a konditerem! Kellemes izzadást kívánok!

Neisz Laura

Jutott egy kis Amsterdam is végre!

Gondoltunk egyet, és december 29-én elindultunk Belgiumba. Mikor másnap hajnalban odaértünk, akkor jutott csak eszembe, hogy Pestől autópályán tudtunk jönni egészen Antwerpenig. Hát, ezt is megértük! Aludtunk egy keveset házigazdánknál, aztán nyakam-

ba vettem egy kicsit Antwerpent, mert itt sem jártam még korábban, és érdekelt hogyan néz ki egy olyan „szimpla” nyugat-európai városka, mint ez.

Az ünnepi hangulat mindent megszépít egy kicsit, a feldíszített kocsimák, a kivilágított óriáskerék a főtéren, a hófedte parkányok, a kerámiatető (annak tűnt) az erkélyen, mind kellemes szelídséget árasztottak, akár csak a söröző melege a sétálóutca sarkán, ahonnan a mosolygós turistákat figyeltem, ahogy fényképezkednek a lovas szoborral, a vasútállomás műves épületével a háttérben. Egy jó pofa Hoagardennel foglalatostkodtam, miközben az jutott az eszembe, hogy mi volna, ha nálunk is lehetne a 8-10 vagy 12%-os alkoholtartalmú söröket kapni, akkor mennyire torzulnának el az arcok egy erősebb JATE Klubos buli végére.

Antwerpen sétálóutcája elég hangulatos, de rémesen hasonlít a pesti Váci utcára. Viszont a városba bevezető több kilométer hosszú, boltokkal tűzdelt, kanyargós út annál egyedibb. A villamossíneket egy kicsit kiemelték az út szintjéből, de épp csak annyira, hogy kocsival még kényelmesen fel lehet rá menni, ha ki kell kerülni valakit. Az autóknak fenntartott sávok a sínek két oldalán végig bordó díszkővel vannak kirakva, ami már önmagában is színesíti a várost. A különböző színes házak, épületek pedig még jobban elvarázsolják az arra látogatót, míg az szemlélődő ámulatban megérkezik a Franklin Roosevelt térre, ahol a villamosok és a buszok vonalai összefutnak, és ahol a rendőr előszeretettel bünteti meg az úton átszaladó fiatalokat, ugyanis ezt Belgiumban komolyan veszik. Match szupermarket itt is akad, bár mélyen elrejtve a háromemeletes mozikomplexum alá.

Amit nem szabad kihagyni, az a gyémánt negyed, ez ugyanis az egyik híressége a városnak. A vasútállomás egyébként nem túl szép környékét ezzel a drága ékszerrel teli boltok gazdagítják. Utcahosszan csak gyémántkereskedések, ahol ha az ember elejt egy-két heber szót, egyből

szerez néhány ismerőst, és persze ezek Szilveszter napján sem pihennek, tíz óra körül a legtöbb már nyitva van. Csofás ékszereket lehet itt beszerezni, ha bírja a hitelkártya egyenlege a borsos árakat, mert ilyen ékességet még itt is ritkán vásárolnak készpénzért. Az egyik ilyen gyémánt-utca sarkán van egy csokoládébolt, ahol az árak ugyan a gyémántéhoz hasonlóan alakulnak, különösen egy á lá hongrois egyetemista pénztárcájának, de ha rászánjuk ezt a kisebb vagyont, tényleg valami különlegesen dekoratív, és főleg finom édességgel leszünk gazdagabbak.

Ha már megyünk a nagy és ígéretes Unióba, gondoltam, megér egy délutánt Brüsszel is. Megért. Ha az ember kisétál a főtérré, onnan csigavonalban érdemes körbe-körbe mászkálni, mert így szépen lassan feljutunk arra a hegyre, amire a főváros épült. A souvenir-shopok tele vannak a Maneken Pissel, a picike pisilő fiúszobrocskával, amihez nyilván fűztek valami történetet is, de azt este már nem volt kedvem olvasgatni, inkább csináltunk egy képet a szobrot formázó kartonpapírral, amint én vagyok a Maneken, utána pedig beültünk az átellenben lévő kocsmába vacsorázni. Ezt tudom ajánlani mindenkinek, mert hangulatos a hatalmas kandallójával és az aszimmetrikus asztalaival, tűrhetőek az árai és hatalmas adag sült krumplit kapni 1,5 euróért. A főtéren egymást érik a klasszikus épületek, és december végén még

áll a hatalmas karácsonyfa is, forralt bor-árusokkal a tövében.

Immár túlvoltunk Brüsszelen és Antwerpen nagyobb részén is, mikor Szilveszter napján kora délután elindultunk Amsterdamba, vonattal nem kevesebb, mint 40 euróért (kb. 10 600 Ft) fejenként. Itt vágott fejbe először a nyugat-európai árszínvonal. Diákjegy nincsen, 150 km-re a retúr 26 év alattiaknak pedig ennyibe kerül. Elgondolkodtam, hogy egy szegedi egyetemista, aki történetesen soproni, a nagy EU-ban majd ki kell fizessen 20.000 Ft-ot egy hazautért...(!) Hát nem fog minden héten hazajárni, az biztos.

Megérkeztünk a Het Ij partján lévő Centraalstationba, és elindultunk, hogy bejárjuk a helyi nevezetességeket, mint a piroslámpás negyed, vagy a Coffeeshopok. A központhoz közeledve egyre nőtt a tömeg, és szaporodtak a szuvenírekkel tömött boltok, ahol még a padló is cannabisleveleket ábrázolt. Körbeszaladtunk, vettünk fapapucsot az itthoniaknak, meg kézzel sodort szivarokat magunknak, és belemásztunk az éjszakába, ami hosszúnak ígérkezett. A főtéren már hangoltak a zenészek, állt a bál az éjfél nagy vigadalomra, mi meg bóklásztunk egyet a sikátoros kis utcákon, ahol az ablakok körüli piros lámpácskák jelezték a gyönyör potenciális helyeit. Tátottam a számat, és nézelődtem az inkább negyed-, mint félmeztelen nénik forgatagában. Egy kis risza az ablakban, egy csábos mosoly, és a német srácokat már meg is győzte, hogy ezt nem szabad kihagyni. Mélyebbre nem merészkedtem a témában, mert a csábításhoz nem társult a címlapfotókon megszokott 90-60-90 és a szőke bűbáj, inkább teltebb és idősebb hölgyek szolgáltatták a kielégülést az arra éhezőknek.

Hideg lévén kerestük a helyeket a kocsmákban, de elég reménytelennek tűnt a próbálkozás, mígnem egy Coffeeshop logoval (olyan, mint a Sulinet, csak mást árulnak) ellátott pubba ültünk be. Lementem rendelni egy gramm Jamaicát és kértem hozzá két sört. A pincér gyorsan kiokosított, hogy itt alkoholt ne keressek, mert a két „okosság” együtt nem vezet sok jóra. Bólintottam és végig-

néztem a pulton, ahol a könyöklő, látszólag helyiek engem méregettek, hozzá meglepő arcot vágva. Gondolom, az járt a fejükben, hogy idejön a csóka, benyom egy grammot, meg rátesz két sört, azért az rendben van. Választottam sodrópapírt is az anyaghoz és felmentem a többiekhez, leültem a műanyag kerti székbe, és nekiláttunk gyártani. Amíg ott bódultunk, jött egy lánycsapat, akik otthonosan mozogtak a környezetben, és akiknél volt egy-egy pici

zacsó, olyan, mint amit én is felhoztam a pultról. Leültek, és néhány perc alatt előkészítették a cigijüket (egy cigibe 1g!!!), majd ők is pöfékelni kezdtek. Nem tököltek.

Miután túl volt a második nevezetességen is, találtunk egy kocsmát, ami látszólag csak most nyitott ki, mert

teljesen üres volt, és az ajtón egy hatalmas kartonpapír jelezte: open. Az emeleten elkezdtünk biliárdozni, hogy elüssük az időt éjjelig. A második körnél észrevettük, hogy a golyók előtti üvegajtó nyitva van, így minden parti végén kiszedegettük őket, és olcsón megúsztuk az egyébként egy eurós játzmákat.

Éjfélkor kiballagtunk a főtérré, és petárdák, konfetti, füstgép, hideg, holland zene meg egy üveg francia pezsgő társaságában vigadtunk a tömeggel és búcsúztattuk az elmúlt esztendő. A hangulat felmelegítette a fagyoskodó embereket, táncoltunk körbe és kasul. Örültünk az új évnek és jól éreztük magunkat az EU-ban, amihez májustól már nem kell elutaznunk.

Csavarogtunk még egy keveset, meglátogattunk néhány kocsmát a vonatindulásig, aztán visszazötyköltünk Antwerpenbe, ami kétszer annyi ideig tartott, mint odafelé, mert lekésztük a csatlakozást, így elmondhatom, hogy Rotterdamban is elidőztem egy órát. Nyugat-Európa szép, csakúgy, mint kis hazánk, de reménykedjünk,

hogy a belga árak nem érnek el hozzánk, mert akkor a legtöbb embernek napi 36 órát kellene dolgozni a boldogulásért. És még valami. Ha valaki eljut Brüsszelbe, kóstolja meg a kwakot, és mondja el milyen volt, mert azt elfelejtettem.

Soto

Pszichológiai módszerek a tanulók megismeréséhez

Az alábbi kérdőívvel segíteni szeretnénk nektek, és talán mankóként szolgálni a gyakorlatban. Végzős hallgatóink esetleg már a tanítási gyakorlat ideje alatt kipróbálhatják az alábbi módszert, megkönnyítve ezzel önmaguk helyzetét.

Végezetül megjegyezném, pedagógus pályán hasznos a kérdőívek alkalmazása, hiszen ezáltal sok dolog megoldása egyszerűbbé válhat.

A tanulási stílus

Ez a kérdőíves módszer annak a megismeréséhez nyújt segítséget, hogy a tanulók milyen tanulási stílust részesítenek előnyben másokhoz képest, azaz melyek azok a leginkább preferált stratégiák, amelyekkel – vélekedésük szerint – a legeredményesebben tudnak tanulni. A pedagógus számára azért fontos ezt tudni, mert attól függően, hogy ki milyen tanulási stílust képvisel, más-más tanulási stratégia lehet hasznos a számára.

Kódolási kulcs a stílusok megállapításához:

auditív: 2, 6n, 8, 14, 23, 32n

vizuális: 4, 5, 19, 22, 29

mozgásos: 7n, 9, 12, 16, 33, 34

társas: 3, 18, 20, 24n

csend: 11n, 21, 25, 26n

impulzív: 1n, 13, 17, 28, 31n

mechanikus: 10, 15, 27, 30

Értékelés: az „n” betűvel jelzett item értékét úgy kapjuk meg, hogy 6-ból kivonjuk az item eredeti skálaértékét. A 11-es sorszámú kérdésnél tehát, ha pl. az 5-öst karikázta be a gyermek, akkor $6-5=1$ értéket kell nekünk a skálaérték számításánál figyelembe venni. Az egyes skálaértékeket akkor tudjuk megfelelően összehasonlítani, ha átlagokkal számolunk. Az auditív skála esetén ez azt jelenti, hogy a kapott összeget 6-tal osztjuk, a mechanikus stílus esetén 4-gyel stb.

Tanulási stílus – kérdőív

Olvasd el figyelmesen az alábbi mondatokat! Döntsd el, hogy az öt válasz közül melyik jellemző rád, és azt a számot karikázd be!

1 = azt jelenti, hogy nem jellemző rád

2 = azt jelenti, hogy inkább nem jellemző rád, mint igen

3 = nem tudod eldönteni, talán igen is, nem is

4 = inkább jellemző rád, mint nem

5 = igen, jellemző rád

A hármas választ lehetőleg ritkán használd, csak akkor, ha semmiképp sem tudsz dönteni.

Jó munkát kívánok!

1. Ha látom is és hallom is a megtanulandó szöveget, nagyon könnyen megjegyzem.

5 4 3 2 1

2. Hangosan szoktam elolvasni a tananyag szövegét, amikor felkészülök.

5 4 3 2 1

3. Szívesebben tanulok az osztálytársammal, vagy a barátommal, barátnőmmel, mint egyedül.

5 4 3 2 1

4. Nagyon hasznos számomra, ha a tanár ábrákat mutat be a táblán, vagy az írásvetítőn, amikor magyaráz.

5 4 3 2 1

5. Ha ábrákat készítek, jobban megértem a leckét, mintha csak olvasom.

5 4 3 2 1

6. Jól tudok úgy tanulni, ha csupán némán olvasva átveszem a leckét.

5 4 3 2 1

7. Szívesebben töltöm az időmet rajzolással, festéssel, mint sportolással vagy a testmozgást igénylő játékokkal.

5 4 3 2 1

8. Gyakran előfordul, hogy szóban elismétlem, „felmondom” magamnak a leckét. 5 4 3 2 1
9. Ha leírom magamnak azt a szöveget, amit meg kell tanulnom, akkor könnyebben megjegyzem, mintha csak látom, vagy hallok. 5 4 3 2 1
10. Nem szeretem azokat a feladatokat, amelyeken törnöm kell a fejem. 5 4 3 2 1
11. Nyugtalanít, ha tanulás közben csend van körülöttem. 5 4 3 2 1
12. Jobban kedvelem azokat a feladatokat, ahol kézzel fogható dolgokkal, tárgyakkal kell foglalkozni, mint ahol csak rajzok, ábrák vagy szövegek vannak. 5 4 3 2 1
13. Jobban megy nekem az olyan feladat, ahol valamilyen mozdulatot kell megtanulnom, mint ahol szövegeket kell megértenem. 5 4 3 2 1
14. Jobb, ha a tanár magyarázatát meghallgatom, mintha a könyvből kellene megtanulni az anyagot. 5 4 3 2 1
15. A szabályokat szóról szóra „bevágom”. 5 4 3 2 1
16. Ha ábrát készítek magamnak, jobban megértem a leckét, mintha más által készített rajzot nézegetnék. 5 4 3 2 1
17. Amikor a tanár felszólít és kérdez tőlem valamit, gyakran előbb válaszolok, minthogy át tudnám gondolni, mit is mondok. 5 4 3 2 1
18. Szeretem, ha kikérdezik tőlem, amit megtanultam. 5 4 3 2 1
19. Ha vannak képek, ábrák a könyvben, könnyebb a tanulás. 5 4 3 2 1
20. Ha megbeszélem valakivel a tananyagot, akkor hamarabb megtanulom. 5 4 3 2 1
21. Teljes csendben tudok csak tanulni. 5 4 3 2 1
22. Amikor új dolgokat tanulok, jobban szeretem, ha bemutatják, mit kell csinálnom, mintha szóban elmondják, mit kell tennem. 5 4 3 2 1
23. Ha valaki szóban elmondja nekem a leckét, sokkal könnyebben megértem, mintha egyszerűen csak elolvasom. 5 4 3 2 1
24. Egyedül szeretek tanulni. 5 4 3 2 1
25. Tanulás közben nagyon zavaró, ha beszélgetnek körülöttem. 5 4 3 2 1
26. Akkor tanulok könnyen, ha közben szól a rádió vagy a magnó. 5 4 3 2 1
27. Akkor vagyok biztos magamban, ha szóról szóra megtanulom a leckét. 5 4 3 2 1
28. Gyakran előfordul, hogy megtalálom a számtanpélda megoldását, de nem tudom elmagyarázni és bebizonyítani, hogyan jutottam el a megoldáshoz. 5 4 3 2 1
29. Szívesebben bemutatom, hogyan kell valamit csinálni, minthogy elmagyarázzam. 5 4 3 2 1
30. Gyakran előfordul, hogy olyan dolgokat is megtanulok, amiket nem nagyon értek. 5 4 3 2 1
31. Amikor egy számtanpéldát megoldok, szinte minden lépést meg tudok indokolni, hogy miért tettem. 5 4 3 2 1
32. A tanári magyarázat nem sokat jelent nekem, könyvből mindent meg tudok tanulni. 5 4 3 2 1
33. Több olyan dolgot tudok csinálni, amit nehéz lenne szavakkal elmagyarázni (játékok és szerkezetek javítása, makramé stb.). 5 4 3 2 1
34. Mozdulatokat könnyebben megjegyzek, mint képeket vagy ábrákat. 5 4 3 2 1

Fergeteg, a tetején csipetnyi Zanzibárral

Egyik szerda délután egy barátommal mászkáltunk Budapesten. Nem sok dolgunk maradt aznapra, így beültünk egy sör mellé nem messze a Duna-parttól, és elbeszélgettünk az éppen aktuális semmiről, ami körülvesz minket ezen a hol kókadózó, hol háborúzó, hol pedig mosolygó és életvidám világon. Ekkor jött az ötlet, hogy este nézzünk be az egyik pesti főiskola gólyabáljára.

Irány haza, fürdés – egy-egy pohár sör előtte-utána –, öltöny, amit nem sajnálók, cipőpucolás, közben másik kézzel borotválkozás, de csak a nagyját, majd randi a meki előtt, és tűz a partira, hogy le ne maradjunk valamiről, amit kettőt fizet hármat kap sörakciónak tűntettek fel aznap.

Odaértünk, kicsit lehiggadtunk, elücsörögtünk a pofa sörök mellett, megszólított egy helyi bóbíta, aki bár bájosan mosolygott, mégsem volt elég meggyőző a gólya-szalaggal a nyakában, majd felmáztunk a felső szintre, és akkor megláttam az este programjait hirdető plakáton: Zanzibár. A bandának már pakoltak a beálláshoz, én meg úgyis régen dumáltam már helyi nevezetességgel, így megpróbáltam bejutni hozzájuk interjúkészítés gyanánt. Az első körben nem arattam nagy sikert, mert gyorsan kiderült, hogy a dolog nincsen megbeszélve, így kénytelen voltam trükközni kicsit, és megpróbáltam meggyőzni az ajtónálló lányt, hogy ha én itt ma nem, akkor fejek fognak hullani, hiszen Szegeden mindenki tőlem várja a Zanzibár-interjút, ami

nélkül megáll az élet. Odáig sikerült eljutnom, hogy előkeresték a csapat menedzserét, akinek szintén előadtam a történetet. Ő már rutinosabb volt, és megkérdezte, melyik lapoknak is aka-

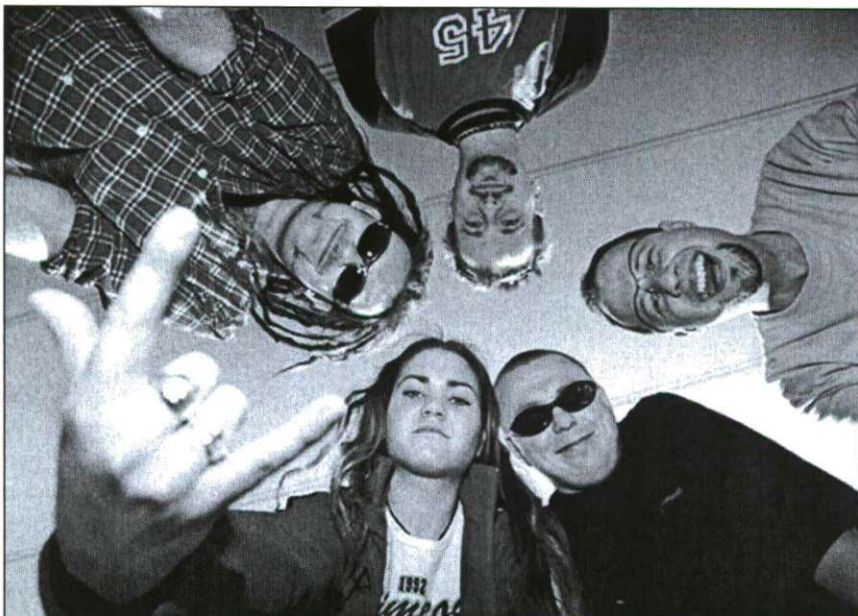
rok én írni erről az eseményről, mire én felsoroltam élből vagy négyet az egyetemi periodikák repertoárjából, amivel látszólag meggyőztem, de megkért, hogy jöjjenek vissza a koncert után, már hangolódnak a srácok a koncertre. Bólintottam, és elmentünk sörözni, amíg a banda beáll.

A koncerten egyből a közepébe csaptak, és a második albumukról kezdték játszani az ismert nótákat, majd váltogatva ezeket az újabbakkal

fergeteges hangulatot varázsoltak a táncterre. Rita, az énekesnő ugrált, pörgött, forgott és teli torokból énekelt a jól ismert dalokat, a srácok meg ütötték, pengették hozzá a talpalávalót.

Rajtuk is látszott, hogy élvezik a muzsikát és a néhány százas létszám sem zavarta őket. Megszólaltak a keményebb dallamok, és a publikum egy részeg falatja kicsit jobban elengedte magát, így megjelentek a kockafejű biztonsági őrök is a hangfalak mellett, és rancos homlokkal figyelték az eseményeket, különös tekintettel az önkívületben és alkohalmámorban ugráló egyedekre, akik dőltek-borultak a parkett közepén.

Én elvoltam a hangulattal, meg az előttem táncoló, hátra-hátranézegető hölgyekkel, és közben mindenféle ujj-játékkal próbáltam Rita figyelmét néha magamra vonni, amit fel is vett és átmozgatta a mozdulataimat. A zenekar jól bírta a két órás fellépést, én már kevésbé, és kénytelen voltam a holtpontra magamhoz venni némi frissítőt a csapolóból, csak hogy el ne hervadjak. A végére még ráztunk egyet, aztán mikor végérvényesen levo-

nultak, elérkezettnek láttam az időt, hogy bevegym a kapujukat.

Odaléptük az eltorlaszolt feljáróhoz, ahol megállítottak egy percre és elbeszélgettem az ajtót továbbra is serényen őrző leánykával, aki kedvesen nekem szegezte a kérdést

– Ittál? – Húha, gondoltam, nem tőkök, de azért hamar megvolt a válasz:

– Egy kortyot sem. Miért, kellett volna?

Sajnos az ő válaszát már nem várhattam meg, mert jött egy másik hölgy, aki bekísért az öltözőnek kinevezett előadóba, és átnyújtott a menedzsernek, aki azzal a mozdulattal továbbpasszolta a csapatnak, akik vérszesen közeledtek felém, majd sorra kezét nyújtottak és elhadarták a neveiket. Ez így akkor rendben is lenne, gondoltam, és odafordultam Ritához, hogy talán ülünk le valahol egy kicsit beszélgetni bevezetésképp, aztán később a srácokra is sort kerítünk.

Gondoltam, ha már megkaptam a lehetőséget, beszélgessünk olyan dolgokról, amik tényleg érdekelnek, ne a szokásos sablont játsszuk végig, hogy ki, honnan, miért ide és hova tovább, hanem valami mást. Ez nem egy amolyan „Magyarország vezető együttesének frontembere elmondta...” interjú lesz, hanem sokkal inkább egy ismerkedés. Jó kedve volt és látszólag nem zavarta, hogy nem jegyzetek vérme-

sen – nehéz is lett volna, mert nem volt nálam semmi – és nem húzogatom ki a már elhangzott kérdéseket, csak ültünk ott egymással szemben és dumáltunk.

A koncertekről elmondta, hogy szeretnek játszani, próbálnak minél több helyre eljutni, mert a különböző fesztiválok közönsége más és más, így mindenhol ott kell lenni, ha meg akarnak fogni egy változatos táborot. Szóba került, hogy a számok jók, de mikor egy héten tízszer kell fellépni, nem elég a repertoár, hogy ők is változatosnak érezzék. Fialatok még ahhoz, hogy újítsanak a dalokon, és persze minden egyes előadás eltér egy kicsit egymástól. Dylant hoztam példának, aki nemrég adott nálunk egy koncertet és bizony alig játszott a régi nagy sikerei közül, ami végül mégis előkerült, az is a felismerhetetlenségig át volt dolgozva. Erre azt válaszolta, hogy talán náluk is eljön az idő, mikor áthangeljék a számokat egy kicsit. A zenekar ceglédi kötődésű, ami éppen kapóra jött, mert én is odaválós vagyok, így kibeszéltük, ki hol lakik, meg a várost magát is, amit mindannyian nagyon szeretnek.

– Egyre inkább közel kell kerülni Pesthez, hogy boldogulni tudjunk. – mondta Rita. Elmesélte, hogy a csapatból ketten már fel is költöztek, már csak ő és az egyik srác lakik Cegléden, de lassan rájuk kerül a sor, mert a turnébusz innen indul, hogy könnyebb legyen eljutni a különböző helyszínekre, és egyre macerásabb feljárni otthonról. Merthogy az otthon továbbra is Cegléd marad, ez az eldugott kis gyöngyszem az Alföld kapujában.

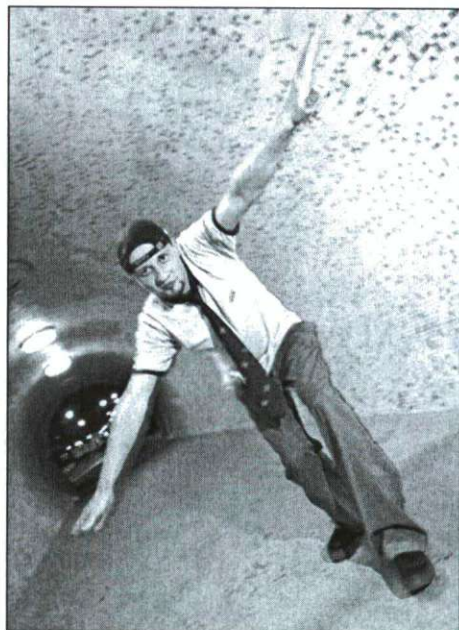
A srácok elmondták, hogy a Zanzibár a '99 januári alakulás óta töretlenül megy előre, ami nagyrészt annak köszönhető, hogy hamar megkapták az első lemezfelkérést, és azóta meg sem álltak. Nevettek rajta, mikor azt bátorkodtam mondani, hogy ők a következő zenei frissítés kishazánkban. Bólogattak, jelezve, hogy jó az, amikor hozzájuk igazítják a koncertek menetrendjét, vagy a fesztiválok anyagát, de lát-

szott, ez még csak az első sikerek utáni önbizalom. Nem ragadta el őket a szórakoztatóipar fekete lyuka, élvezik a sikert, de még nem tudatosodott számukra, hogy innen már felfelé kell lépni. Ők még visszaneznek, és náluk még el lehet intézni egy interjút a koncert után, nem kell időpontot egyeztetnem három héttel előre telefonon. Ami igazán meglepett, hogy nem tűntek fáradtnak. Megkérdeztem ugyan, hogy milyen volt a mai buli, mennyire fáradtak el, de azt felelték, hogy nem igazán. Jó volt látni, hogy egy friss banda jött le a színpadról, tele életerővel, akik jelen pillanatban Magyarország feltörekvő, vagy talán már fel is tört zenekara. Ez van, ami jár, az jár.

Mikor már megkaptam, amiért jöttem, megkértem a Ritát, hogy legyen oly kedves, írja nekem össze a tagok neveit mint egyetlen írásos emléket arról a napról. Ő megtette, én meg elköszöntem és lenyomtam neki még egy pusztit búcsúzóul, ami inkább miattam volt, mint miatta.

És ha már megvan, gondoltam, legjobb ha evvel fejezem be, tehát a Zanzibár tagjai ha nem is emelkedő, de sorrendben a következő személyek: *Terecskei Rita* (ének), *Steklács Miklós* (bassz), *Kovács András Donát* (dob), *Sidlovics Gábor* (gitár), *Nagy Gábor* (gitár)

Soto

A jazz-istennő jazz-istenekkel készített lemezt

„Magyarországon nagyon sok rejtett kincs van.”

Tavaly ilyen tájban írtam a Winand Gábor és Elsa Valle-féle közös lemezről, ami igazi nyári hangulatot idéz ebben a dög hidegben. Most megint megkeresett Elsa, hogy megjelent az új lemeze *Mi gente* címmel (ejtsd: mi hente, jelentése: az én népem). A lemezen olyan zenészek működnek közre, mint Gadó Gábor, Tony Lakatos, Fekete István, Winand Gábor, Ramon Valle és Armando Vidal. Mindezt Magyarországon sikerült elkövetni, minden zenész ideutazott, lelkesen dolgoztak, most a koncerteket szervezik itthon és a nagyvilágban is, ahol megint „össze tudnak futni”. Úgy gondoltam, hogy jó volna elbeszélgetni azzal a jazz-istennővel, akiért ezek az emberek itt voltak, akinek a vérében van a kubai zene és a jazz egyszerre, és ebből valami hihetetlenül jó dolog jön ki.

Elsa, hogy kerültél ide Magyarországra?

Kubában zeneművészeti egyetemet végeztem, a kilencvenes években Európába jöttem. Színészként és énekesként is dolgoztam különböző országokban, de bárhol is jártam, csak egy dolog volt fontos: hogy énekelhesek. Magyarországra 1991-ben érkeztem, és megragadott a magyar folklór szépsége. Sajnos akkor még nem beszéltem a nyelvet, ami elengedhetetlen ahhoz, hogy ezt az eredeti szépséget megtaláljam valamelyik eldugott kis faluban. (A következő albumomon egyébként szeretnék magyar dolgokat is énekelni, természetesen magyar zenészek segítségével, de ennek még nem jött el az ideje.) Tehát az eredeti ötletemet feladtam, és megkeresem a magyar jazz-zenészeket, mint például a Lakatos Tonyt, Gadó Gábort.

Velük hol találkoztál először?

Először a Merlinben voltam egy koncerten (képzelted, a 45 fokos kubai hőség után szó szerint bundában ültem be a koncertre), ahol Gadó Gáborék zenéltek és ott halottam Winand Gábort is énekelni. Akkor azt gondoltam, hogy jó, én is énekelek, de ahogyan Winand énekel, az utolérhetetlen. Elkezdtem velük megismerkedni, egyre több magyar jazz-zenészt ismertem, és majd egyre az volt a vágyam, hogy velük dolgozhassam.

Hogyan birkózol meg a magyar nyelvel?

Először angolul beszéltem, aztán elkezdtem a híradót magyarul hallgatni, könyveket olvasni, beszélni az emberekkel, akik egyszerűen csodálatosak Magyarországon. Nagyon sokat segítettek és segítenek a mai napig. Régebben, ha magyar műsor volt a tévében, mindig behaltam, mert annyira nem érttem. Ha pedig olyan valakivel beszéltem, aki nem ismer még eléggé, vannak nehézségeim. '95-ben már tudtam valamennyire beszélni magyarul: hogy sziasztok, hogy vagytok, én Elsa vagyok, szeretnék veletek dolgozni, nagyon szeretem a magyar zenészeket :-). (Ezeket

Elsa tiszta magyarsággal ejti ki és nagyokat nevet közben – mint mindig.) De otthon és a munkám során (éneket tanítok) mindig magyarul beszélek. A szüleimmel és a testvéremmel természetesen spanyolul, illetve Gábor (Winand Gábor, a férje – a szerk.) is tud egy keveset spanyolul, néha az anyanyelvemen beszélek vele.

Hogyan született meg ennek a lemeznek az ötlete?

A testvéremmel beszéltem először, aki jazz-zongorista, hogy próbáljunk zenét írni, és összehozni valamit együtt a magyar jazz-

szekkel. Ez természetesen nem volt túl könnyű, de sikerült a dolog, nagyon jó számokat írt nekem. Azt is mondhatnád, hogy ez egy kicsit kései próbálkozás, mert már van egy korongom, amin énekelek, de azon csak kubai zene volt. Úgy éreztem, most érett meg a pillanat arra, hogy a saját népem zenéjét, a kubai ritmusokat összehozzam a jazzel. Beszéltem a többi zenésznek is erről az ötletemről, akik azt mondták, hogy ez egy tökéletes és fantasztikus dolog lesz, és rögtön igent mondtak.

Milyen a fogadtatása az új albumnak, mik a terveitek?

A szakma örömeinkre nagyon jól fogadta („Szenvedély és lendület, játékoság és érzelem. Elsa Valle lemeze egyedülálló a magyar zenei palettán!” – Dész László) Sokan érdeklődnek nálam, hogy hol tudják beszerezni az új albumomat, szerencsére a rádiókban is játszanak le számokat, pl. a Bartók rádióban, a Petőfi rádióban, a Rádió Caféban stb. Ezen kívül szeretnék minél több helyen koncertezni is. Most ezeket szervezzük, egy koncert a Fonóban már biztos, sőt megyünk Olaszországba is. Jó volna Kubába és Spanyolországba is kijuttatni ezt a produkciót különböző fesztiválokra. Szeretnék külföldi, nagy lemezkiadó cégekkel is szerződést kötni, azon is dolgozunk. A testvérem nagyon sokat segít ebben.

Mindezek mellett tanítasz is.

Igen, nagyon sok tanítványom van, olyan negyven körüli azoknak a száma, akik hetente jönnek hozzám órákra énekelni, hogy megértessem velük a latin zene nyelvét, a salsa, a rumbát és a többit. Vannak felnőttek, sőt profi zenészek is a tanítványaim között. Nagyon nagy örömmel segíték nekik is, mint mindenkinek, aki hozzám fordul, hiszen ők az én népem („...son mi gente, como mi disco...” – ők az én népem, ahogy a CD-m is mondja).

v. hanga ági

HS7

2003. 09. 02. LEMEZELŐZETES I.

„Röviden. Szeptember végén – amikor még nyílnak a völgyben a kerti virágok – sétálunk be a stúdióba, hogy felvegyük új lemeziünk demóját (ami azért jó, mer’ meghallgatjuk szépen, egybe’, hogy miből is élünk). Terveink szerint a demófelvételt követő agyalás után valamikor november magasságában jön az éleslövészet, azaz akkor kezdődik a lemezfelvétel. Az elképzeléseink szerint 11-12 számot tartalmazó, a *Kisfilmeknél* nyersebbnek, zűrösebbnek, zajosabbnak tervezett album valamikor 2004 márciusában jönne ki. Az anyag eddigi munkacíme: *Szállj ki és gyalogolj!* A dalok közül néhányat már hallhattatok a koncerteken.”

2003. 12. 04. STÚDIÓNAPLÓ V.

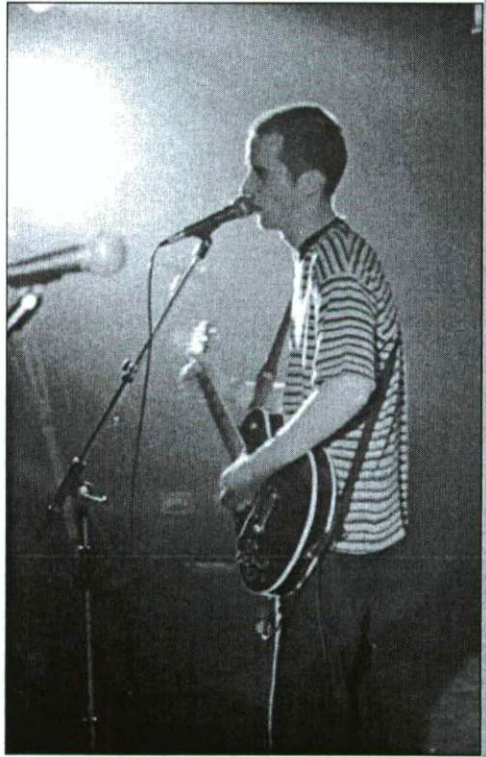
„Nos. Nagyjából egészében befejeztük a lemez felvételeit, lezárult az éneklés, itt volt velünk Judy J. Felkerültek Líviusz csörgő-zörgő izéi, és így tovább. Januárban folytatódik a munka, akkor még némi utómunkálatok következnek, valamint nagy tetemrehívás, vagyis a keverés. Eddig minden a kedvünk szerint történt, tehát örülünk, és reméljük, hogy a *Szállj ki és gyalogolj!* olyan jó lemez lesz, amilyenek most látszik, és amilyenek gondoltuk.”

2003. 12. 08. AKTUÁL

„Kis szünet a lemez munkálataiban, keverés januárban, kislemez február végén, album márciusban.”

A Heaven Street Seven zenekar lassan jubilálhat. Annak idején Szűcs Krisztián és Németh Róbert alapította. A mostani felállásban 1995-től zenélnek. Az ismertséget a *Cukor c.* albumuk hozta meg számukra, bár már előtte is volt egy két „sláger” számuk: a *Hiphop mjúzik* (a Quimbyvel s Balanyi Szilárddal közreműködésén). Aztán jött a *Hol van az a krézi srác*, ami már a *Cukor* albumra került fel (Neos tagokkal csinálták meg). A *Sajnálom* és a *Mozdulj* pedig szintén ütősen jól sikeredtek, szintén a sikerszériába tartoznak ugyanerről a korongról.

A srácok a 2002-es albumuktól (*Kisfilmek a nagyvilágból*) ideáig pihentek, most pedig jön márciusban az új nagylemez, a *Szállj ki és gyalogolj!*, amiről januárban a vizsgázár bulin (JATE) már hallhattunk a HS7 koncerten. A korongon vendégzenész-

ként Judy is szerepelt, amire külön kíváncsi vagyok.

Ismét nagyon szép, ismét nagyon jó. Örömködhettünk nekik.

v. hanga ági

Szűcs Krisztián – ének, gitár
 Balczér Gábor – gitár
 Takács Zoltán – billentyűs hangszerek
 Németh Róbert – basszusgitár
 Orbán Gyula – dob, ütőhangszerek

(L)ex(ico)n

Tudtad-e Pinkről, hogy...

- Alicia Moore néven született Pennsylvániában, 1979. szeptember 8-án.
- A Pink nevet a gyakori elpirulások miatt kapta, legnagyobb „égése” gyermekkorában történt, amikor egy fiú barátja nyilvános helyen lerántotta bugyiját.
- Rendkívül extrém személyiség, gördeszkásként kezdte, belekóstolt a hip-hop-ba, rave-be, majd a rockba is.
- 14 évesen kezdett dalokat szerezni.
- A suliból gyakran lógott, és minden idejét a philadelphiai klubok táncparkettjein töltötte, aztán lassan a színpadra is felkerült.
- 15 éves volt, amikor kirúgták a suliból, innentől kezdve, amíg énekesnői karrierje el nem indult, a McDonald's-nál, a Burger King-ben és benzinkutaknál dolgozott.
- Óriási módon rajongott a 4 Non Blondes énekesnőjéért, Linda Perryért, akit folyamatosan zaklatott telefonon. Ennek az lett a vége, hogy Linda Perry személyesen is fogadta, majd felismerve tehetségét, írtak közösen egy számot (*Eventually*), amely fel is került a *Missundaztood!* albumra.
- Jelenleg éppen nyolc tetoválást visel: a bal sarkán két kínai jel van, a jobb sarkán két, a személyazonosságát igazoló kártya rajza, a bal vállán egy fénymadár található, a hasán pedig egy piros szív. Ezen kívül van még egy béka a jobb lábán, és állítólag a fenekén is van egy tetkó, de hogy ez mit ábrázol, még nem derült ki.
- Kedvenc kutyája a Fucker nevet viseli.
- Szeret egyből a tárgyra térni, nem rajong az előjátékért, és ez az élet minden területére érvényes nála.
- Eminemnél csak Britney Spearst utálja jobban, ami kölcsönösnek mondható. Legutolsó összetűzésüknél Pink küldött Britneynek egy csokor virágot a szállodai szobájába, megtudván, hogy riválisa allergiás lesz tőle.
- Előreláthatólag áprilisban fellép hazánkban.

● Lemezfigyelő

Emil.Rulez! - Hisztis

A 2003-as év végén jelent meg hosszas várakozás után az Emil.Rulez! új lemeze a *Hystis* (a rabolónő). A korongon 12 track van, hallható rajta a már ismert *Bölsidal*, a *Hello tourist*. Az új számok több jazzes elemet tartalmaznak, mint az eddig megszokott volt tőlük, de ez nem megy az élvezhetőség rovására. A szövegek elgondolkodtatóan agyamentek, nem tagadták meg magukat a fiúk. A felvételeken hallhatóak a legfanatikusabb rajongók is, akik felutaztak Pestre, hogy „szájmunkájukkal” hozzájáruljanak néhány dalhoz. És lőn. És királyság lett. „*Ku-ku-rukku-rukku, va-va-va-va-va-va, ki-kirikki-riki, ba-ba-ba-ba-ba-ba, ku-ku-rukku-rukku, va-va-va-va-va-va ez az élet...*”

☺☺☺☺☺☺☺☺☺☺=8

Sztárhírek

7 ÉV UTÁN ÚJRA STÚDIÓALBUMMAL JELENTKEZIK A PRODIGY.

AZ 1997-BEN MEGJELENT *THE FAT OF THE LAND* ÓTA CSAK EGY MIXLEMEZT (*THE DIRTCHAMBER SESSION VOL 1*) ÉS EGY KISLEMEZT DOBTAK PIACRA (*BABY'S GOT A TEMPER*), AMIKTŐL A RAJONGÓK CSAK ÉHESEBBEK LETTEK, DE A JÓLLAKOTSÁG ELMARADT. REMÉLHETŐLEG A JÚNIUSRA VÁRHATÓ NAGYLEMEZEN OLYAN SZÁMOK IS LESZNEK, AMIKET NEM FOGNAK BETILTANI, MINT TETTÉK A TEMPERREL.

A Jay-Z művésznévén elhíresült rapper hosszúnak nem mondható, két hónapos együttjárás után bejelentette, hogy össze kívánnak házasodni barátnőjével Beyoncé Knowles (*Destiny's Child*) énekesnővel. Az öt lemezzel büszkélkedő Jay-Z saját divatcéggel, kiadóval és egy saját kosárlabda csapattal (*New Jersey Nets*) is rendelkezik. Anyagi problémákkal biztos nem fog küszködni az ifjú pár, amennyiben az esküvő létrejön, tekintve, hogy manapság már semmit se lehet biztosra venni arrafelé...

TOP 10

1. Outkast: *The Way You Move*
2. Alicia Keys: *You Don't Know My Name*
3. Black Eyed Peas: *Shut Up!*
4. Nox: *Százszor Ölelj Még*
5. Venus: *Mirel?*
6. Kelis: *Milkshake*
7. No Doubt: *It's My Life*
8. Pain: *Hárem*
9. Christina Aguilera: *The Voice Within*
10. Beyonce: *My, Myself And I*

Marco Polo

Horror punk party - 2004. január 30.

21.37. SZEGED – BUDAPEST

Meglehetősen unalmas vonatút, amit néhány karikatúraszerű csontrészeg fazon próbál felejthetlenné tenni. Eddig nem ígérkezik túl emlékezetesnek az este, de legalább a tegnapi JATÉ-s VIZITet kísérő fejfájás már odébbállt...

22.42. MARCO POLO

A hely már megtelt, ordító zene. A kiszolgálás kulturált, van ruhatár, külsőre igényes klubnak tűnik. A zenei repertoárt tekintve elsősorban régivágású punkzene szól, abból is inkább az a bulizós, igényesebb fajta. Rengeteg a dorkos arc, de ennek ellenére a punkok is képviseltetik magukat. A zenét Gróf, Zero (Varga Balázs: a Negative Art oszlopos tagja, a TÚben már szerepelt interjúalányként) valamint egy Lajos nevezetű elég extrém arc szolgáltatja az este folyamán. A hangulat alakulóban, ezt mindenki próbálja fejbe rugdosni, kihasználva a széles választékot az italos pultnál. Némi abszint után én is vigyorgok mint a tejbetők...

02.20. MARCO POLO

A táncter megtelt, a zene egyre változatosabb, mindenki totálisan bekattant. A bulizósabb *Moonspell* szá-

moktól kezdve a *Type 'O Negative*-ig, *Rob Zombie*-n át minden megszólalt. Egészen a hajnali zárásig tele volt a táncter, a társaság az ország minden részéből képviseltette magát, természetesen szegedi egyénnel is találkoztam egy rendkívül attraktív hölgy személyében... Ízig-vérig underground klub, ahol észrevételeim szerint mindenki jól kijön a másikkal, és gond nélkül kitombolhatja magát, akinek kedve tartja... Buli ezerrel, jó zenei összeállítás. Mi kell még?

04.42.

Egy azonosítatlan albérlet Pest egyik tré környékén... Jelenleg éppen az arcomat jegelem, mert az éjjel-nappalinál valami tuskónak nem lehettem túlzottan szimpatikus... Alapvetően jól zárult az este. Minden tekintetben jó volt a buli, az emberek normálisak, a zene sokrétű. Bárkinek melegen ajánlom a helyet, zenei hovatartozástól függetlenül. Kissé zúzó árak voltak, mindenesetre ennek megfelelően igényes és kulturált volt a hely is. Jövő hónapban újabb klubból jelentkezem, amennyiben ép bőrrel megúszom.

All Hail the New Flesh!

blackie

Soulfly: Prophecy

Tavasszal új albummal jelentkezik a Soulfly az ex-Sepultura-alapító Max Cavalera zenekara. A *Prophecy* címet viselő negyedik koronggal turnézó banda hazánkba is ellátogat, március 12-én a PeCsába lesznek láthatók. A *Sepultura* viharos elhagyása miatt oly sok kritikát kapott Max és tár-

sai hamar bebizonyították, hogy nem állt meg az élet a Sepu után. A zenekar bemutatkozó koncertje Phoenixben volt, ekkor még a nevük sem volt még. A másodgitárosi poszton a *Biohazard* gitáros-énekes Billy Graziadei segítette ki a zenekart. 1998 tavaszán megjelent *Soulfly I*-es. Ezen az albumon hallható a Maxon úrrá lett

szébb lett a sárdobálás, a Max irányából a *Sepultura* felé. 2000 őszén jelent meg a *Primitive* címet viselő album, melynek borítója összhangban van a lemez címével. E lemezen még több illusztris vendég szerepel, többek között Tom Araya a *Slayer*-ből (Terrorist), Corey Taylor a *Slipknot*-ből (Jumpdafuckup), Sean Lennon (Son

dzsungelmetál örület minden eleme. A lemezen egy csomó vendég is szerepel, ezek közül a legismertebb *Fred Durst*, kivel a *Bleed* című dalt írták közösen. Az együttes mindenfelé koncertezett, szinte szuper csapattá emelkedtek. A *Soulfly*-interjúkban egyre keve-

Song-ban), három ismeretlen rapper gyerek, akikkel Max az *In Memory Of...* című rapförmedvényt követte el. Az album még elődjénél is kísérletezőbb. Közben kivált Roy Mayorga dobos, aki a 3 címre kereszttel album felvételeire tért csak vissza a csapatba. És itt is maradt. A 3-as lemez 2002 nyarán jelent meg. Visszavettek a vendéglistából, és inkább a zenére koncentráltak, melynek meg is lett az eredménye. A *Prophecy* album az előrejelzések szerint nem sokban fog különbözni a korábbi albumoktól, kemény hangzás és indián betétek viszik ismét a prímet.

internet

Tagok

Max Cavalera – Ének & Gitár
 Marcello D. Rapp – Basszus
 Mikey Doling – Gitár
 Roy Mayorga – Dobok

C s a v a r

„Az RTL Klub történetében is egyedülálló műsor indul tavasszal. Rögvest kettő: az Anyacsavar című docusoap és a Bajor-show.

Márciustól havonta egyszer garantáltan jól fogják érezni magukat azok, akik szeretik a valóságshow, a dokumentumfilm és a szappanopera műfaját. Mindezt egyszerre kapják meg ugyanis, miközben az Anyacsavart nézik.

E docusoap ugyanis valóságos, bár igen szokatlan élethelyzetre építi a poénokat, a meglepetéseket: két népes családban néhány hétre helyet cserél a két mama – mondta el Hermann Péter producer. A nagy kérdés az, hogy a vendég-háziasszony kellőképpen tudja-e helyettesíteni a mindennapi családi élet – például a házimunka és a gyereknevelés – terén az igazi asszonyt, hogy tiltakoznak, túriki vagy támogatják-e az újdonsült férjet, esetleg egészen összelelegednek-e

Havonta egyszer ötven percben jelentkezik majd a forradalmian új műsor márciustól az RTL Klubon. A szereplők hétköznapi, civil emberek, akiknek a családi életét végigkísérhetjük. Akár az Ön családja is lehet sztár! Jelentkezzen az anyacsavar@rtlklub.hu címen!”

<http://www.online.rtlklub.hu/szorakozas/sztarklub/>

Kezd lételemünké válni a valóságshow. Annyira, hogy már ez a szóösszetétel is teljesen magyarrá vált nyelvünkben. Volt már szinte mindenféle: párkereső, túlélő, akrobatikus, álláskereső, egyszerű, összetett. A TV-társaságok pedig rájöttek, ha valami elsőre nem megy, akkor erőltetni kell. Ha úgyszincs más, akkor a nézők erre szoknak rá. Nem céloz megkérdőjelezni ezeket a műsoroknak a létét, azt még meggyökerezésük előtt kellett volna tenni. Nem leszek álszent sem, néha én is megnézem ezeket a műsorokat, sőt volt olyan is, hogy szívesen tettem. Tavaly úgy tűnt, lejárt a csúcsidőjük, és a fennmaradtak visszafogottabb formában találják meg helyüket a TV-műsorok világában. Hiú ábránd volt, magam is látom, hiszen az egyik „nagy” kereskedelmi csatorna újra bekeményített, újraindítva élő valóságshow-ját, amit várhatóan követni fog a másik is, nehogy lemaradjanak a nézettségben. Nem baj, gondoltam, legalább nem nézek annyit TV-t, hanem megpróbálom hasznosabb dolgokkal tölteni szabadidőmet, ám egy véletlenül elcsípett reklám felkeltette az érdeklődésemet a valóságshow-k iránt.

Anyacsavar. Hangzatos név. Összetartást sugall, valami olyat, ami ma nagyon hiányzik országunkból, társadalmunkból. De a cím több mint megtévesztő. Az új valóságshow családokra hegyezi ki magát. Ha a fotelos kukucs-kálóknak nem volt elég, hogy eddig va-

laki fiát, feleségét, férjét, apját, anyját nézheték a képernyőn, most megkaphatják az egészet egyszerre. De TV-seink továbbgondolták: mi lenne, ha azzal vinnénk „életet” a „show”-ba, ha a családok fő összetartó csavarjait, az Édesanyákat kicserélgetnék egymással. Az ötlet elsőre talán jópofának tűnik. Mennyi „jó konfliktus” származhat abból, hogy egy anyuka nem tudja, melyik a kisfiú kedvec ruhája, mit szeretnek a család tagjai reggelire, vagy milyen dolgot utálnak a legjobban. De ők nem egy napra gondoltak, hanem hetekre. És nem gondoltak a lényegre.

A család fő eleme az összetartó erő, amelynek elvileg a szereteten, bizalmon, biztonságon kellene alapulni. Ez ma már nem természetes, sajnos. Rengeteg a szétszakadt család, a TV egyre több családi tragédiáról számol be, az emiatt lelkileg sérült embereknek se szeri se száma. Elég ha csak

megnézzük valamelyik beszélgetőshow (hopp, egy másik meggyökerezett műsorfajta) egy adását. Mikor ismerőseimtől megkérdeztem, mi a véleményük az Anyacsavarról, rögtön azt kérdezték: – Szerinted mi lesz az Apuka és az új „Anyuka” között, ha azok több héten keresztül együtt lesznek? – Vajon ők miért nem a gyerekekre gondoltak először?? Gondolom a TV-sek azért ügyelni fognak arra, hogy ne történjen semmi kompromittáló helyzet a családokon belül, teszem azt, az anyuka tortát süt a cukorbeteg kislánynak, a kiskamasz fiú mindenáron meg akarja lesni a fürdőben az új „anyut”, az apukának jobban fog tetszeni az új anyuka, vagy a legkellemetlenebb, ha tényleg szétszakadnak családok egy kis „játék” miatt.

A társadalom legalapvetőbb építőköve a család, ez nem csak kevésbé becsült szociológusaink állítása, hanem mindenki véleménye, aki képes ezt épéssel felfogni. Az egyik TV-csatornánál már epelkedve várják önként jelentkező családok telefonhívását és elektronikus jelentkezését, hogy márciustól napi gyakorisággal lehessen új „valóság” néznie az istenadta népnek. Csak remélem, hogy nem akad olyan ember, aki egy kis népszerűségért belehajszolná ebbe családját. Én nem tenném. Számomra a Család Szent.

Bujtor Zsigmond

EGÉSZSÉGÜGYI, SZOCIÁLIS ÉS CSALÁDÜGYI MINISZTERIUM
Budapest, V. Akadémia u. 3.

Levélcím: 1373 Budapest, Pf.: 609.

Főosztály: Sajtó, Kommunikációs és Tájékoztatási Főosztály

Ikt. szám: 4749-2/2004-0012

Bujtor Zsigmond
részére

Tisztelt Uram!

Köszönjük, hogy őszintén leírta gondolatait, melyekkel egyetértünk.

A jelenlegi televíziós műsorszórás még egyedi antenna esetében is biztosítja a szabad csatorna-választást. Bízunk benne, hogy ez a lehetőség Ön és családja számára is adott, amely által nem kell kötelezően nézniük a leendő Anyacsavar című showműsort.

Budapest, 2004. február 3.

Tisztelettel:

Forgó Györgyné
főosztályvezető

STOMP: egy ütős csapat

„Szinte eláll az ember lélegzete, ha látja ezt a lenyűgöző előadást. A STOMP a ritmus mérhetetlen gazdagsága, áthágja a generációk közti különbséget, a zenén keresztül közelebb hozza egymáshoz a kontinenseket.”

Le Monde

„Psztt, cikk-cakk, csitt-csatt, mágia és szemét - grandiózus, mint Fred Astaire, vicces, mint Buster Keaton és költői, mint a Circus Roncalli.”

Der Spiegel

zök – immár véglegesen – a szemételepen végzik. A hangulathoz igazodik a háttér is; fémvázból, hullámbádobból válogatott ócskavasból és műanyagból áll össze.

A STOMP már több mint 10 éves múltra tekint vissza; a folyamatos fellépések mellett szerepeltek már reklámfilmekben, rövidfilmeket adtak ki, és több nemzetközi jelölésen és elismerésen is túl vannak.

Eddig már 39 országban jártak, de Kelet-Európában 2004 márciusában fognak fellépni először. A Budapest Kongresszusi Központban március 3-8 között fogják az érdeklődőknek bemutatni a STOMP hihetetlen ritmusvilágát. A STOMP szinte egy csapásra vált ismertté Magyarországon. Az *Out Loud* című film egy részletét az RTL Klub is sugározta – valószínűleg ezzel is magyarázható,

hogy az itthon korábban alig ismert formáció hónapról hónapra népszerűbb és keresettebb lesz. Az eredetileg hat esti előadást a nagy érdeklődésre való tekintettel két délutáni performanszal is kiegészítette a szervező ShowTime produkciós iroda, ám véleményük szerint ezzel együtt is az összes jegy elkel majd néhány héten belül.

Csikós Ildikó

A STOMP szinte minden használati tárgyat, legyen az partvis, újságpapír, műanyag cső, gyufaskatulya, olajshordó, öngyújtó, szék, kukatető, vagy éppen kuka, zenei igényességgel képes megszólaltatni.

Természetesen minden tárggyal ki lehet adni va-

lamilyen hangot, még a vízzel is, de hogy az előadás része lehessen, mindenekelőtt érdekesnek és könnyen felismerhetőnek kell lennie. A STOMP hangszereinek listája minden évben változik egy kicsit; mindig alkalmaznak új tárgyakat, míg más eszkö-

„Említésre méltó csapat – briliánsak, vicces szórakozás, egyfajta hangkultúra.”

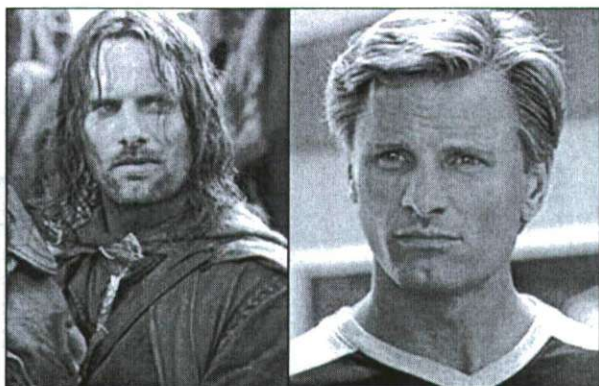
The New York Times

A STOMP fogyóeszközei három hét alatt:

- 84 seprű
- 50 kukafedő
- 10 műanyag kuka
- 36 hat láb hat inch hosszúságú rúd
- 120 kg homok
- 40 doboz krétapor (amit az atléták használnak)
- 8 tubus vízszigetelő
- 150 fiola méhpempő
- 72 pár dobverő
- 450 liter víz
- 36 ötven gallonos olajshordó
- 25 banán
- 5 doboz golyóstoll
- 48 doboz gyufa

Egy Jackson mind felett

Először is azt szeretném leszögezni, hogy Peter Jacksonot nagy embernek tartom, és nem a magassága miatt, hanem azért mert véghez vitte álmait, és ezért mindenképpen tiszteletet érdemel. Hat év kemény munka után elkészítette minden idők legnagyobb filmes vállalkozását, amelynek sikere szinte minden eddigi rekordot elsöpört. Ha azt nézzük, hogy korábbi hat munkája világszámnak egyáltalán nem minősíthető, akkor szinte csodának is nevezhetném, hogy ennyire bíztak benne a film szponzorai és a stúdió, valamint a rajongók, hiszen Tolkien világának már korábban is sok fanatikusa volt.

Jómagam 15 éve ismerkedtem meg a fantasy-irodalommal és rajongásom a mai napig tart. Elvárásaim is nagyobbak voltak ezáltal azoknál az embertársaimnál, akik ezen film révén ismerkedtek a fantasy-világ csodáival, akik most „találkoztak” először tündékkal, törpökkel és orkokkal. Most, hogy láttam mind a három részt, felelős érzelmek keverednek bennem. Örülök, hogy elkészült, hiszen rendkívül látványos és szórakoztató. Kiváló szereposztás, gyönyörű környezet, fantasztikus csaták és számítógépes trükkök, egyszóval szinte tökéletes.

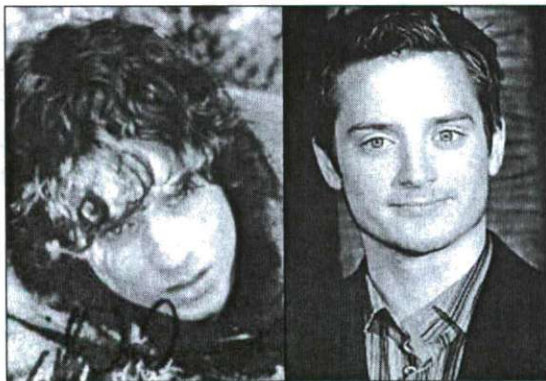
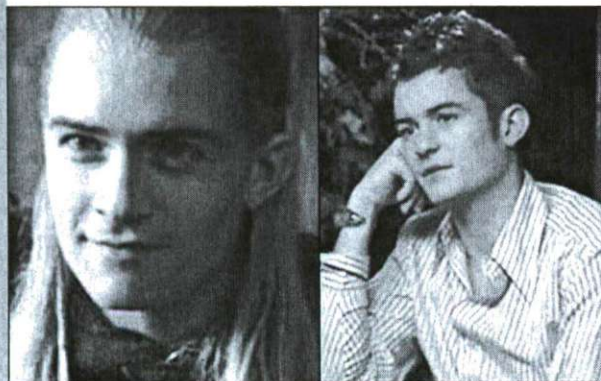
Jackson már az első rész előtt kijelentette, hogy ez a film nem teljes adaptáció, hanem egyfajta feldolgozása a

regénynek, úgy ahogy szerinte a legmegfelelőbb és a legmegvalósíthatóbb. Azzal szinte mindenki tisztában volt – tekintve a regény terjedelmét –, hogy nem fog minden beleférni a moziverzióba, de még ezt is okosan megoldották,

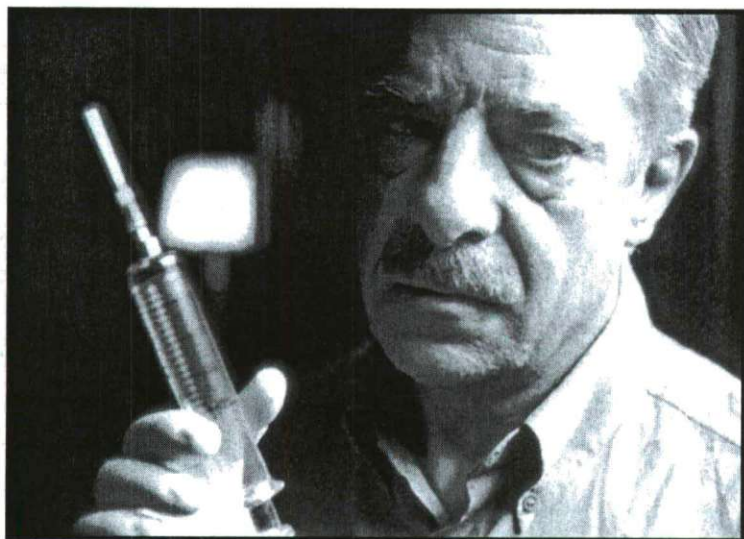
hiszen a DVD-n a legtöbb leforgatott jelenet látható. Arra a kérdésre pedig, hogy miért pont azok a részek maradtak ki, amik végül nem kerültek be a forgatókönyvre, egyszerű a válasz: Amerika. Hiszen mint minden szuperprodukciónak, elsősorban az amerikai közönségnek készül, és nekik nem biztos, hogy eladható lett volna egy háborús film romantika nélkül, hiszen náluk ez alapkérdés. Az alapregény szinte csak férfiakra épülő története a filmen szerelmi háromszöggé változott, és talán emiatt kellett lemondani Bombadil Tomáról vagy Szarumán haláláról. A látványos szörnyek, vérengző fenevadak persze maradtak, és nem is akármilyen módon!

Az alapvető hibákon nem akarok csámcsogni, hiszen ezeket oly sokan kiemezték már, hogy szinte lerágott csont. A végeredmény még így is fantasztikus és hálás lehet minden fantasy-rajongó, hiszen akármilyen is a film, akkora érdeklődést hozott magával, aminek az eredménye csak pozitív lehet a fantasy-irodalom számára.

Szupi

Darkness

Az elmúlt időszak véleményem szerint legjobb horrorfilmjét próbálom meg az alábbiakban bemutatni. A részben spanyol *Darkness* című film nem túl régen látott napvilágot, kis hazánkban a fergetelesen fantáziadús *Sötétség háza* címen futott. Az eredeti cím első hallásra nem tűnik túl értelmesnek, de ha valaki végignézi a filmet, kapásból más színezetet kap minden...

A szereplőket tekintve nem túl ismert színészek alakítják a főbb szerepeket, ami jelen esetben talán jó is, mert így sokkal hitelesebb az átlagos család képe. Egy Amerikából áttelepült jómódú familia áll a középpontban, akiknek családi életét egyre inkább tönkreteszi a férj kiújuló betegsége, dührohamai, valamint a családi fészek egyre háborzongatóbb megnyilvánulásai. Idővel válik mindezen dolgok összessége egyre ijesztőbbé, valami sokkal elemibb veszélyt sejtetve a háttérben. A klasszikus horrorelemek jellemzőek a filmre, de idővel ezen jócskán túlmutat. Minden megfelelő mennyiségben kerül tálalásra, nem tobzódik a film a vérben és egyebekben... Egyes vágások és jelenetek egyszerűen rendkívüli hatást keltenek a nézőben, akaratlanul is inkább elfordítja az arcát, olyan elemi szinten kegyetlenek... A jelenetek illetve az időbeli beosztás talán csak a baljós szóval igazán kifejezhető. Az erőszak formája itt kíméletlenül gyors, és emberi mércével nehezen értelmezhető.

A címben említett sötétség egyfajta élő materiaként jelenik meg, ami legtöbbször láthatatlan, talán ezért is annyira ijesztő... A karakterek hitelesek, a cselekmény csak a film végén bontakozik ki teljes, nyers mivoltában... A film és befejezése az, ami talán az elmúlt évek legjobb horrorfilmjévé emelik a *Darkness*-t. A mostani gumivámpiros, effekt-halmozó baromságok között egy olyan gyöngyszemet tisztelhetünk a filmben, ami például a *Ragyogás* és hasonló nagy klasszikusok szintjén mozog. A műfaj kedvelőinek kötelező...

blackie

A gondolkodás hatása a sorsra

„Az vagy, amit magadról gondolsz.” Első hangzásra talán durvának tűnik ez az állítás. Ám, ha veszed a fáradságot, és leülsz, akár csak egy percre, és elcsöndesülve lényed mélyebb rétegei felé nézel, kérdezd meg magadtól: ki vagy? Ha őszinte válaszra vársz, ülj ott még egy darabig, és önmagadnak feltett kérdéseid válaszait visszatükrözik majd általad gondolt dolgok, kimondott szavak, és Veled történt események. Milyennek tartod magad? Tényleg olyan is vagy? Annak megfelelően viselkedsz, amilyen kép él benned magadról? Miért történnek sorozatosan jól vagy rosszul a dolgok? Miért vonzódsz jobban egyes dolgokhoz, mint másokhoz, és hogyan határozzák meg kedvteléseid az életedben lejátszódó történéseket? Lehet, hogy egy óra múlva is ott ülsz majd, és látni fogod, hogy hol vagy Te is benne ebben az egész játékban, amit Életnek hívnak.

A gondolat mint energia

Nem sok fantázia kell ahhoz, hogy meglássuk és felismerjük, hogy a gondolat önmagában egyfajta rezgés, és ezeken keresztül energiaként is megnyilvánuló jelenség. Az információtartalommal telített elgondolás,

legyen az pozitív vagy negatív, mindenképpen teremtő erővel bír. Teremtő képessége abban áll, hogy a szavakon és tetteken keresztül képes manifesztálódni. Gondoljunk csak bele, akárhányszor véghezviszünk bármilyen banális kis cselekményt, annak mindenféleképpen kell, hogy előzőleg legyen egy gondolati-akarati összetevője, amely mintegy életre kelti az eltervezett tevékenységet. Minden eseménynek tehát létezik egy, a tudatban, a gondolatok által megalapozott előképe. Még a spontán, öntudatlan reakciók is visszavezethetők azokra az elménkben hosszútávon dominánssá vált beidegződésekre, amelyek alapjaiban határozzák meg viselkedésünket, és lényegében sorsunkat. A gondolat valójában egyfajta „finomfizikai” energianyaláb, amely a kimondott szó által hallhatóvá, érthetővé válik, ekkor már hangokká transzformálódik és sűrűsödik, majd a tettekben testet öltve anyagi természetű, fogható energia minőségévé változik. Konkrét példa erre, amikor egy festőművész megálmodja a művét, lelki szemeivel már látja maga előtt, majd beszélget erről alkotótársaival, s így a verbális világban kezdi el éltetni azt, végül megfesti a képet, amely kézzelfogható tárgyként akár azonnal kитеhető a falra. Amennyiben világossá válik előttünk, hogy mennyire egyenes ági, közvetlen kap-

csolatban áll a gondolat, a tett, és végső soron egész életünk, talán már nem bánunk olyan könnyedén a következő mondatokkal: „Nekem semmi sem sikerül.” „De béna vagyok!” „Belehalok...” „Megőrülök!” „Besz...rok!” „Elegem van!” „A rohadt életbe!”

A gondolat mozgásban lévő erő

Az egész kozmosz mozgáson, energián alapszik. Napjainkban a tudomány is igazolja, hogy a gondolatok, tágabb értelemben az érzések befolyásolják szervezetünk biokémiai folyamatait. A negatív gondolatok beteggá teszik az embert, a pozitívak által ismét egészségesekké leszünk. Az önzetlen szeretet érzéséből fakadó pozitív gondolatok építőek, konstruktívak. A bizalom, a jóakarát, a békesség az egység gondolatai, amelyeket elismerés, jutalom elvárása nélkül, önzetlenül árasztunk ki magunkból. Ezeket az érzéseket meditatív állapotban, a lélek belső csendjében, a természet csodálatában ébreszthetjük fel magunkban. Ekkor az energia önzetlenül áramlik belőlünk másokhoz, majd az isteni energiákhoz kapcsolódva hozzánk viszatér úgy, hogy azáltal még gazdagabbak leszünk, azaz „energiaszintünk növekszik”.

Ezzel szemben a negatív gondolatok rombolóak, destruktívak, önzöek. Az irigység, a féltékenység, a gyűlölet, az indulat, a harag, a bizalmatlanság, a depresszió, a kételkedés, az elvárások és még számtalan más, negatív indulat által irányítottak. A múlttól és a jövőtől való függés, a betegségek-től, az ínségtől, a haláltól, a társ és a barátok elvesztésétől való félelem gondolatai.

Ilyenkor az energia nem másokhoz áram-

lik. Ezek nem a belőlünk kiáradni akaró, hanem a birtokolni, megtartani vágyó erők. Az olyan ember, aki negatívan gondolkodik, nem tud másoknak energiát adni, hanem mindenünnen megpróbálja azt elvenni. Hiszen a saját energiaszegénységének pótlását csak úgy tudja elképzelni, hogy másoktól energiát rabol el. Ezek a folyamatok legtöbbször öntudatlanul zajlanak az emberek között.

A gondolat mint energiamező

Gondolataink energiamezőt építenek fel, amely annál intenzívebb, minél többször gondolunk azonos, hasonló dolgokat. Minden embert egy ilyen energiamező, energiataromány vesz körül. A gondolat, amelyet egy öntudatlan indulat váltott ki, öntevékenyen indul útjára.

Ha szeretettel gondolunk egy embertársunkra, akkor a kiinduló energiamező eléri őt, és erősíti az ő energiamezőit. A jóindulatú gondolatok mindig megtalálják azt, aki felé irányulnak. A gondolatenergiák nincsenek a térrel és az idővel összekötve. A pozitív gondolatok a befogadó felvevőkészségének arányában hatnak. Ha ő éppen akkor negatív beállítottságú, akkor a pozitív energiák az aurájában „időznek”, hogy a kellő időben megérintsék őt.

A negatív gondolatok, például a gyűlölet, az irigység ugyanúgy eljutnak az illetőhöz, s ha benne hasonló rezonanciájú gondolatokkal találkozunk, akkor a hasonló energiák felerősítik egymást. Ha a negatív gondolatok nem találunk rezonanciára, nincs „együttrezgés”, akkor nem is tudják befolyásolni az érintett személyt. Ha pozitív gondolatokat sugárzunk ki magunkból, akkor azok kumulált erővel térnek vissza hozzánk, ha viszont negatívokat, azok is felerősödve térnek vissza, és a negatív energiamezőket erősítik fel körülöttünk. Ez nemcsak a gyűlölet, az irigység és a rosszindulat erőivel van így, hanem a depresszió, a kedvetlenség, a reményvesztettség erőivel is. Ha ilyen a beállítódásunk, akkor a környezetünknek is ezen rezdüléseire reagálunk. Negatív tartalmú könyveket olvasunk, reményvesztett emberekkel találkozunk, stb. Minden gondolat egy ok, amelynek később meglesz a következménye, az okozat szintjén. A negatív gondolatok páncélként vesznek körül minket, és mindenhol visszautasítással találkozunk. Végül megbetegszünk, s azt hisszük, olyan sorscsapás ért minket, aminek a bekövetkezéséhez a legkevesebb közünk sincsen. (Ezzel természetesen nem az általánosítás a célunk, hiszen minden betegségnek ezer oka lehet.)

Szabad akarat

Valójában többnyire (de természetesen nem csak) rajtunk áll, hogy hosszú távon milyen eseményeket vonzunk be életünkbe. Mi vagyunk azok, akik negatív gondolkodásunkkal, téves cselekedeteinkkel az örömtelenséget a magunk számára létrehoztuk, illetve létrehozzuk. Tőlünk függ, hogy pozitív, önzetlen, isteni, gyógyító erőkkel kommunikálunk – ami végül az egészséges létet fogja számunkra eredményezni – vagy negatív, egoista, destruktív erőkkel akarunk-e kapcsolatot tartani. Így befolyásolhatjuk saját sorsunkat, szabad akaratunk van, hogy harmóniát, békét, vagy diszharmóniát teremtünk magunkban és magunk körül.

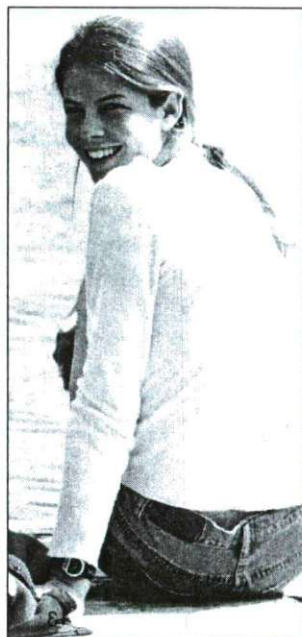
A gondolkodás megváltoztatása és a morális felelősség

A fentieket olvasva talán felmerül a kérdés, hogyha ilyen egyszerű a képlet: az élet megváltoztatásának kulcsa a gondolatok megváltoztatása, vajon van-e határa a megvalósításra váró céloknak? Mi az, ami a pozitív gondolatokból irreálisan dagasztott életképtelen illúzióknak határt szab? Meddig tarthat az önmegvalósítás, és hol válik másokon átgázoló erőltetett menetté?

Könnyen válhatunk elbizakodottá, gyarló, álmaink útját öncélúan taposó „tankokká”, amennyiben nem vesszük (időben) észre, hogy a gondolatainknak, tetteinknek irányt adó, elvileg pozitív koncepcióink valahol mélyen esetleg már hibáznak. A hiba pedig, ha nem is merjük, tudjuk magunknak bevallani, valahol ott gyökerezhet, hogy akár mások kárán is véghezvisszük elképzeléseinket. Az alapvető gondolati mechanizmusok megváltoztatásához egy morálisan érett személyiség szükséges. Ugyanis, ha a „minden téged szolgál” gondolatot valló ember nem képes e tételt kiegészíteni morális nézőpontból azzal, hogy ne csak „engem” szolgáljon a kérdéses dolog, akkor nincs többről szó, mint egy énközpontú, önző egyén tévelygéséről.

(A közölt szövegek egyes részei egy német nyelvterületen működő szellemi kör 1995-ös közleményéből valók, amelyek mediális, intuitív úton keletkeztek. – a szerk.)

Szabó Katalin

Hónapmesék – Február

A hangok tompán érkeznek, itt egy ételszállító kocsik kerekének hangja, távolabb evőeszközök csörömpölése, aztán kérdő mondatok, és rákövetkező válaszok. A fény fokozatosan veszi át az egész épület felett az uralmat, megvilágítja a ráncos és nyomokban még élő arcokat. Aztán lassacskán egyre több ajtó nyílik ki, nehézkesen mozgó idősszonyok tipegnek a folyósokon. Néma cammogásuk mögött halomnyi tiszta érzés, tisztán látott gondolat. Kívülről azonban csak billegő tehetetlenségük, a történelem logikájából való kitaszított-ságuk látszik. Egyesek igazán jólfésültek, és sugáriznak róluk az a néhai rang, amely felettébb képes vallani az emberről. Idős urak hajlongnak tisztelettel előttük, és a nemek játéka halk, tapintatos derűvé serken. A nap egyik legnagyobb eseménye következik, az ebéd. Hetvenen túl már valahogy másról szól minden, újra átveszik a terepet gyermekkori huncutságok, az ember hajlamos ráébredni, hogy ez az egész halálosan komolyan tűnő játszma csupán sakklépések sorozata, amelyeket szabad ám néha elvéteni is. Azzal együtt, hogy a dolgok félelmetes komolyságukból sokat vesztenek, más események meglehetősen nagy jelentőséggel kezdenek bírni. Például az ebéd. Amikor az ember megjelenik a tágas, személytelen ebédlőben, és leül a többi közé, keserűdes mosollyal konstatálja a létszámot, és az is hamarosan kiderül, ki az, aki már nem kelt föl aznap. Mégis van egyfajta ünnepélyesség abban, ahogy eléjük rakják az ételt, és ők próbálnak legalább pár falatot eltávolítani a tényérről. Aztán botra meg járókára tá-

maszkodva visszamennek szobáikba, a társalgóba, vagy a folyósóra, esetleg a nagy ablak elé. A nagy ablak a tetőtér része, és hatalmas üvegszemén át az ég-re lehet látni. Le lehet ülni egy karosszékre, és végestelen hosszan nézni a kék mélységet, és az azon néha végiggördülő életfilm részleteit. Valami visszafojtott csönd lepi meg ott az embert, az a fajta, amin már kívül esnek a tálalókocsik és az evőeszközök hangjai. Ebbe a csöndbe mintha nem törhetne be semmi sem. Az elmélkedés, a búcsúzás, és az útra készülés térből kiszakított része ez a pár négyzetméter, ahol most is ott ül az a furcsa néni karján játékbabával. Rezzentelen arccal néz maga elé vagy az égre, nehéz lenne megállapítani. Hideg februári nap van, hűvös kékben és szürkében látattja magát az égbolt, s egyszerre minden elhalványodik, ájultan fehér lesz. Megint

csak az a zuhanás, megint eltépi józan önmagától, szédült kábulat, örvénylő fehér mindenütt, gyerekhangok. Néz ki az ablakon, fehérbe temetett közjáték, fel-alá járnak az emberek az utcán. Mit tudnak ők arról, hogy itt fekszik ez az élő-halott gyermek, aki óráról órára vívja harcát az arctalan halállal. Akinek ő csak a kezét tudja fogni. Néha, ha nagyon fél, vagy fájdalmai vannak, odafekszik mellé, karjára veszi az egyszer kipirult arcú, máskor halálsápadt kis teremtményt. Fájdalmas olvasó ez, a fájdalom litániája. Az örök anya az örök gyermekkel, a mindenkori kereszttel a háttérben. „Szemem könnytől árad, én keblem bútól fárad. Te véred hullása én keblem alélása. Világ világa, virágnak virága! Keservesen kínszólok...”

Naphosszat ül csöndben a vergődő gyermek mellett, és minden pillanatban átvinné tőle fájdalmát. Ha tudná. De

nem tudja. Annyit tehet csak, hogy becézi, simogatja, és énekelget neki. Altatókat, meg karácsonyi dalokat, télbúcsúztató rigmusokat. Hányszor elképzelte, hogy hogy mutat meg majd neki mindent, hogyan tanítja meg jósolni a csillagokból, milyen lesz állni az ősrégi földeken együtt, térdepelni a csodatévő Mária-szobor előtt. A Mária-szobor. Legnagyobb elkeseredésében már arra is gondolt, hogy odaviszi a nehezen lélegző kis beteget, és ott sírja el fájdalmát az örökön megtört, de mindentudó tekintetű szobornak. A szobornak, aki állítólag sok gyereket meggyógyított a világháborúban. Aztán előbbutóbb letett az elképzelésről, mondván, hogy nem jó citálni feleslegesen a sorsát végtelen tü-

relemmel viselő csöppséget. Igen, talán az a végtelen türelem volt a legfájdalmasabb az egészben. Megrázó volt, amilyen fegyellemmel viselte az érte jövő árnyak ijesztő táncát. Semmi felesleges mozdulat. Csak a Végzet felé kimért léptékekkel közeledő lélek teljesítette be feladatát. Döbbenetesen felnőttek tudnak lenni ezek a halálraítélt kis gyermekek, amikor még arra is jut erejük, hogy még ők vigasztaljanak. Mintha tanítani jönnének valamit arról, hogy mi a szeretet. Felcsillantanak valamit az örök lényegről, hogy miután ezt megtették, egyetlen feladványként távozzanak. Kérdések százait hagyva maguk után, kölcsönkapott évek örömét, zuhanását. A kisgyermek szemmel láthatóan egyre rosszabbul lett, a hideg rázta gyenge testét, és némán folytak könnyei. A folyosón sétálgató nővérek beszéde elvegyült az ebédet hozó étkeztető kocsik hangjával, és a tálak csörömpölése is behallatszott a kórterembe. Ő csak állt

az ágy mellett. A többnapos virrasztás felőrölte idegeit, nem tudta nyitva tartani szemét. Csak örvényletek a fehér pontok, az ájulás kerülgette. A következő pillanatban már ő is az ágyon feküdt, magához húzta a ziháló gyermeket, és csendesen, alig érthetően mormolt valami imát. Végre lassabban kezdett verni a szívük, és nyugodtabbá lett minden. Olyan fény töltötte be őket, ami egyszerre volt gondolat, érzés és melengető fenség. Minden fájdalom elhalványult és megszűnt a fenyegetettség. Így szenderült álomba anya és gyermeke az örület és téboly határán egy kegyellemmel teljes mindenségbe.

Hideg februári hajnal éledt, visszafordíthatatlan tragédiát sejtető.

Senki sem mert közelebb menni hozzájuk. Csak messziről nézték a fájdalmas festményt, alvó édesanya, karján halott gyerekekkel. A nővérek könnyes szemmel sügtak össze, nem merték felébreszteni az anyát, aki alatot sírt

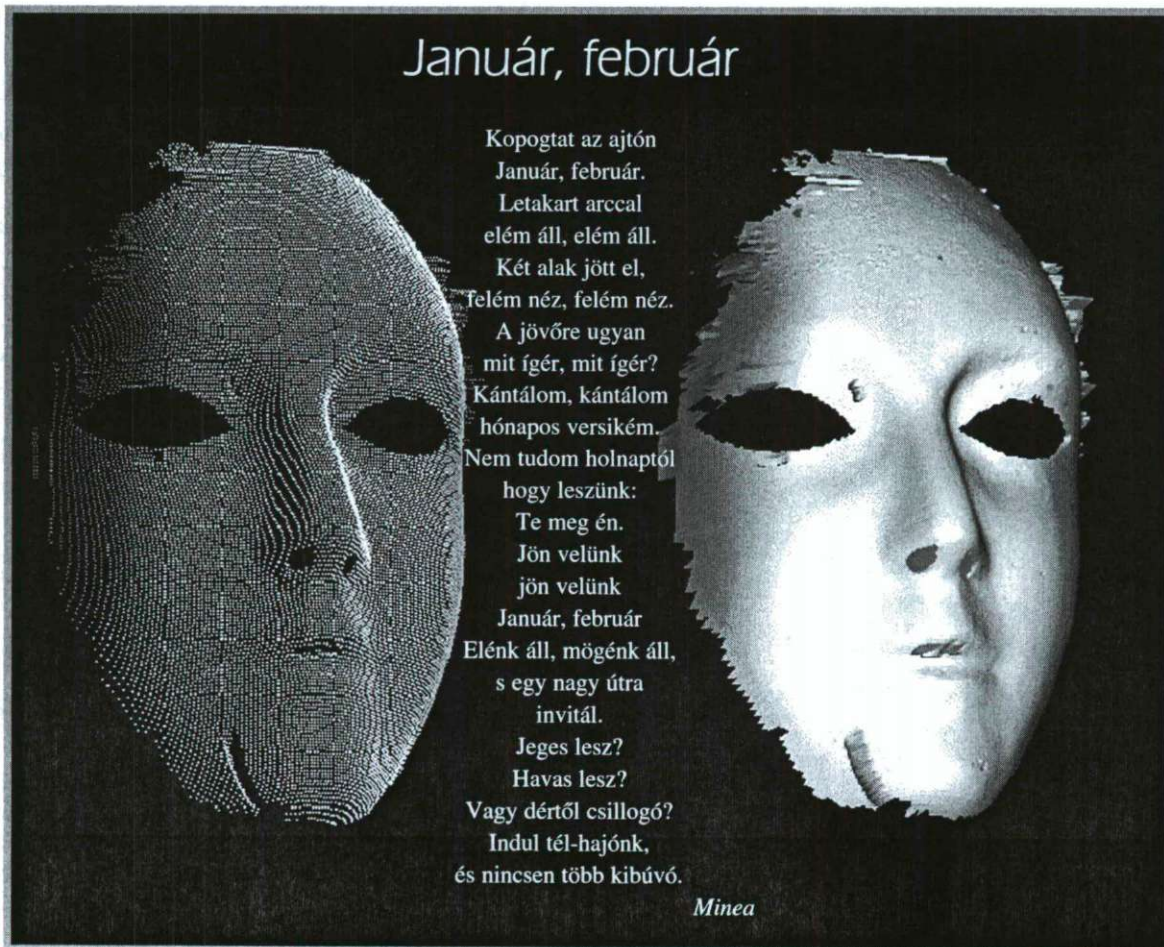
gyermekének, és úgy emelte fel az égbe.

„Valék siralom-tudatlan. Siralomtól süppedek, bútól aszok, epedek, Választ világotól...”

Pörög a film, benne a legborzalmasabb epizóddal, gyermekek sírnak-nevetnek, csak az az egy nem látszik már, amelyik akkor elkészönt. Még erősebben szorítja magához játékbabáját, azt legalább már nem veheti el tőle senki. Egyedül viaskodik ebben a kiüresedett öregotthonban, és minden nap megismétli azt az egyet, amikor hiába élesztette gyermekét. Pár éve annak, hogy visszakapta, azóta tudja, hogy valójában nem halt meg. A játékbaba azonban biztonságot ad, segít elviselni az eltemetett élet részeit. Könnyebbé válik a szíve, ha karján hordozva jön el a nagy ablakhoz. Az sem baj, ha bolondnak nézik érte...

Szabó Katalin

Január, február

Kopogtat az ajtón
Január, február.
Letakart arccal
elém áll, elélem áll.
Két alak jött el,
felém néz, felém néz.
A jövőre ugyan
mit ígér, mit ígér?
Kántálom, kántálom
hónapos versikém.
Nem tudom holnaptól
hogyan leszünk:
Te meg én.
Jön velünk
jön velünk
Január, február
Elénk áll, mögénk áll,
s egy nagy útra
invitál.
Jeges lesz?
Havas lesz?
Vagy dértől csillogó?
Indul tél-hajónk,
és nincsen több kibúvó.

Minea

2004. február 19. (csütörtök) 20h

TÉLŰZŐ FARSANG

- Alsóvárosi Kultúrház -

Program:

20h - TÉLBOSZORKÁNY-ÉGETÉS

PYROTRIUMPH - Tűzsonglőr szabad csapat
(Tüzes-Dudás Performance)

Koncertek:

- NAGY GÁBOR dudás

- NEMES LEVENTE
(12+2H)

- LEBÚJOK
együttes

- DETOT BERBECS ÉS
A CINKÁK

- MANGO CLUB

Jelmez ajánlott,
de nem kötelező!

Szponzorok:

Belépő: 500Ft

Impresszió a Szépművészetiben

2003. dec. 1 - 2004. márc. 15.

1874. április 15-én kiállítás nyílt a Boulevard des Capucines-en. Az emberek megrökönyödve figyelték az új művészet szelét hozó alkotásokat. Az eddig az akadémiai festészet precízen, részletekig kidolgozott festményein nevelkedett nézősereg értetlenül fogadta a merész vonásokat, oldott ecsetkezelést, grafikus ábrázolást hordozó vásznakat. A szemlélődők magukat keresték a képeken, de csak homályos, elmosódott foltokat láttak. Sértődötten vették tudomásul, hogy az emberek ábrázolása holmi pálcikákra és színpacákra „alacsonyodott le”. A kortárs festők is inkább tekintettek vázlatként, mint sem kész alkotásként a kiállított darabokra. Végül is a tárlat az első napon 175 látogatót vonzott és az utolsó is csupán 54-en tekintették meg. Ezek az események azonban mégsem szegték kedvét Monet-nak és barátainak, hogy folytassák, amit elkezdtek. Új festői irányzat született, az impresszionizmus...

Valamikor 2004 januárjában délelőtt tíz óra körül a budapesti Szépművészeti Múzeum előtt hosszú, tömött sorokban dideregnek az emberek. Az oszlopokra hatalmas betűkkel fellógatva, hogy még a vak is lássa: MONET. Több mint száz év után Monet és barátai újból együtt állítanak ki, csak hogy ezúttal csodálat és tisztelet veszi őket körül.

Én és pár rajzos csoportársam úgy határoztunk, hogy a vizsgaidőszak utolsó, szabadon maradt napjait hasznosan töltjük, és eljövünk megnézni a világon is egyedülálló kiállítást. A kaput tízkor nyitották ki. A szűk ajtóban kisebbfajta közelharc alakult ki a bejutásért az iskolás és kismagányos csoportok között. (Tényleg nem túlzás az állítás, óriási az érdeklődés.) Aztán nagy valahára (és még nem is vártunk olyan sokat) megvettük a jegyeket, leadtuk a kabátjainkat és percek múlva ott találtuk magunkat a kiállító terem ajtajában.

A múzeum első emeletén, nyolc frissen felújított helyiség ad otthont a műveknek. A festmények, rajzok, szobrok harminchárom európai és amerikai gyűjteményből érkeztek. Monet-től pontosan huszonöt festmény szerepel. Megtekinthető a Gare Saint-Lazare pályaudvar, a londoni parlament, a holland tulipánmezők és a vízilíliomokat bemutató sorozat egy-egy darabja is. Én ugyan még vártam volna pár ismertebb alkotást, mint például a roueni katedrális egyik képét, de ne legyünk telhetetlenek. A kiállítás címadója mellett fellelhetjük Manet, Pissarro, Renoir, Jongkind, Rodin, van Gogh alkotásait is.

Belépve a terembe a százéves művek mint megannyi ablakok merednek a látogatókra. Rájuk nézve olybá tűnik, mintha titkon belesnének egy letűnt kor világának forgatagába. Egy helyen az utcákat éppen az eső mossa, s az alakok visszatükröződnek a tócsában; amott emberek csónakáznak; itt nyári melegben fürdőzőket látunk a

Békátónál. Ez a művészet nem a színpadias beállításokról, hosszasan komponált fényekről szól. Ez az impresszió, a benyomás művészete. Az alkotók gyorsan, apró, rövid vonásokkal dolgoztak, és első reakcióikat próbálták visszaadni. Ez, azt hiszem, sikerült. A képek hol melegséget árasztanak, vagy épp búskomorságot ébresztenek. Mindezt azonban a tankönyvek, a művészeti kiadványok soha nem fogják tudni eléggé hitelesen visszaadni, mert abba már belenyúlt a computer, felerősítették a színeket...

Előre megmondom, időt kell rá szánnia annak, aki megnézi. Mi két órán át bolyongtunk a képek között, és a végére teljesen kimerültünk, olyan mennyiségben zúdult ránk a vizuális élmény. Jó lett volna közben némi szünetet tartani, „ülepíteni”, „emészteni”, majd folytatni. Az sem árt, ha előtte egy kicsit átgondoljuk, mit is tanultunk az iskolában erről a korszakról. Miért is volt ez olyan jelentős, a művészet életében? Esetleg belekukkánthatunk Monet életrajzába is, ami hűen követi a meg nem értett művészek hanyatttört, drámai sorsát... Gondolkodtam azon, hogy nem lenne-e érdemes tárlatvezetést igénybe venni, de felesleges. Egymást érik az ilyen csapatok, ahol a szakavatott idegenvezető a többnyire látványosan unatkozó diákok részére (akik bizonyára örültek az ekképpen beiktatott hivatalos lógásnak) tart beszámolókat. Nem zavarják el a behallgató klienseket. Érdemes belefűlelni, mert el-elejtenek pár érdekes sztorit. Hátránya lehet az idegenvezetésnek, hogy gyors, illetve nem érint minden képet. A kiállítás mellett tanú lehetünk annak, miként épül ki egy hatalmas „business” Monet köré. A tárlathoz tartozó tüzelben a képeslapoktól át (ami még hasznos is, mivel fényképezni tilos) a Monet-s kirakóig minden kapható. Épp csak a kulcstartót és a kitűzőt hiányoltam. Egy külön teremben számítógépeket állítottak fel, ahol az érdeklődők Monet-memóriafejlesztőt játszhattak, vagy kirakózhattak. Azért ajánlom a műélvezőknek, hogy készüljenek fel, mert az efféle csecsebecsék között fellelhető néhány inycsiklandó, igényes kiadvány is (és nem csak az impresszionizmus témakörében), amit máskor nehezebb beszerezni.

Kiérve a kiállító teremből majd hanyatt vágódtam, annyian álltak a bejárat előtt. A sor a lépcsőig ért. A ruhatárban is türelmesen rostokoló emberek várták, hogy leadják kabátjukat. Nem is csoda, hogy ekkora lett a nyüzsi, hiszen naponta háromezren kíváncsiak a kuriózumra, amiért most nem kell külföldig menni. Eddig százezernél is többen látták. (Nem is rossz arány az 1874-es kezdéshez képest.) Azt javaslom az útra kelőknek, hogy ne legyenek restek nyitásra odaállni. Arra pedig szerintem kár várni, hogy később kevesebben lesznek, vagy hogy esetleg a hidegben nem mozdulnak ki olyan sokan. Ahogy halad az idő március 15. felé, úgy jönnek rá egyre többen, hogy egy ilyen lehetőséget kár lenne kihagyni.

Dévényi Dia

Realista impresszió

Két olyan kiállítás nyílt meg a nagyközönség előtt Budapesten, ami ritka a mi kis országunkban. Az ilyen szabású, színvonalas tárlatokért az érdeklődőknek legtöbbször legalább Bécsig kell elmenniük. De most! Végre nálunk is látható egy rendkívül érdekes, keveset hallott, látott festő munkáinak együttese a Magyar Nemzeti Galériában, valamint más országok népeit is ide vonzó másik tárlat, a Szépművészeti Múzeumban.

A két esemény időbelisége nem különül el egymástól. Mednyánszky László a magyar realizmus és impresszionizmus korának egyik nagy mestere, Monet és barátai pedig a francia impresszionizmus ismert alakjai.

Bizonyára vannak, akik egyik-másik kiállító nevét

nemigen ismerik. Ennek ellenére jó volt látni a Monet kiállításon – miközben sétáltunk a képek között –, milyen sok az érdeklődő. Már csak az a kérdés: akkor is eljöttek volna, ha nem Monet és barátai, hanem Sisley, vagy Boudin és barátai címet viseli a kiállítás? Hiszen e másik két festőnek is jelen vannak a munkái.

De azt hiszem, a lényeg mégis az, hogy az emberek szép iránti érzete gyarapodjon, és ezek után meg tudják különböztetni az értékes szépet a giccsőtől.

Az, hogy pontosan milyen is ez a francia impresszionizmus, nem az én feladatomban lesz kifejtetni. Én inkább a másik, a Nemzeti Galéria Mednyánszky-tárlatát szeretném részletezni.

Ki is volt Mednyánszky László? A századforduló magyar festészetének legtermékenyebb és legtalányosabb alakja. 1852-ben született egy felvidéki arisztokrata családban. Kastélyokban élt, javai nagy részét mégis elosztogatta. 3-4000 olajfestményre és több ezer grafikára becsült életművének jelentős része külföldön vagy idehaza lapang, vagy magángyűjteményekben van. Ennek nagyrészt az az oka, hogy művei csak addig érdekelték, míg el nem készültek. Jelentős részüket elajándékozta.

Modelljei főként egyszerű parasztleányok, cigányok, katonák, koldusok és a külvárosok lesüllyedt rétegében élők voltak. Hosszabb ideig ezekkel a peremhelyzetűekkel élt, csupán azért, hogy alaposan megfigyelhesse őket.

1872-ben kezdte el a Münchener Képzőművészeti Akadémiát, majd később a Párizsi Képzőművészeti Akadémiára járt. Az 1878-as párizsi világkiállításon szerepelt egy

képe. Mednyánszky mind figurális, mind tájképi motívumait sokszor feldolgozta, valamint a méretekben is különböző vázlatokon az azonos motívumok ellentétes, szimbolikus tartalmát is kutatta.

Helyet kaptak a kiállításon nagyméretű vásznai, amelyek nyomon lehet követni a művészt foglalkoztató festői és kifejezésmódbeli változásokat. Csavargóportréi, a rabbiportrék, külön egységet képeznek, valamint láthatóak

az alpesi, tátrai, alföldi tájképei is. Az életművének bemutatása kronológiai rendben és motívikus összefüggések mentén valósul meg, így a „folyókanyar-motívum”, „éjszakai képek” amik misztikus sötétségbe vannak burkolva, és végül a „fehér képek”, amik háborús képek.

Mednyánszky 1914-től önkéntesen ment a frontra – hiszen ekkor már 67 éves volt – a *Budapesti Hírlap* és az *Új idők* grafikusaként, később hadifestőként dolgozott. Ebből az időből maradt ránk száz és száz ceruzarajz foglyokról, megkínzott-

takról, sebesültekről és elesettekről. Ezen a kiállításon a grafikai anyag nagy része inkább a tájrajzok, fej- és természeti tanulmányok.

A háború után Bécsben élt, ott is halt meg 1919-ben. Hamvait 1966-ban hozták haza.

A 450 Mednyánszky-művet bemutató tárlat a Magyar Nemzeti Galéria és a Szlovák Nemzeti Galéria közös kiállítása. Ez alkalomból jött létre egy tudományos katalógus német és magyar nyelven. A nagy érdeklődés elősegítette, hogy áprilisban a pozsonyi Nemzeti Galériában, majd ősz-től Bécsben, az Oberes Belvedere-ben lesz látható a gyűjtemény.

Aki teheti, február 15-ig látogason el a Budai várba. A diákjegy ára 400 Ft.

Ezen kívül ajánlanám még a figyelmetekbe Eisenmann József február 11-től február 29-ig 10 és 18 óra között megtekinthető fotókiállítását a Millenáris Teátrum Előcsarnokában. Amennyiben nem tudtok elutazni, akkor itt Szegeden nézzetek el a Kass Galériába (Vár u. 7.), itt Kass János grafikusművész állandó kiállítását, valamint Luzsicza Árpád grafikusművész február 9-ig tartó *Játék-Szín-Tér* kiállítását láthatjátok. Ha pedig érdekelnek a bélyegek, leginkább az egyediek, február 9-én ismét nézzetek el a Kass Galériába, ahol Kass János művész úr által készített három bélyeget fognak lebélyegezni. Az esemény címe *Jeles magyarok*. Naponta 10 órától minden érdeklődőt szeretettel várnak!

Cs. Szabó Zsuzsi

Pécskői Iringó

Díjak

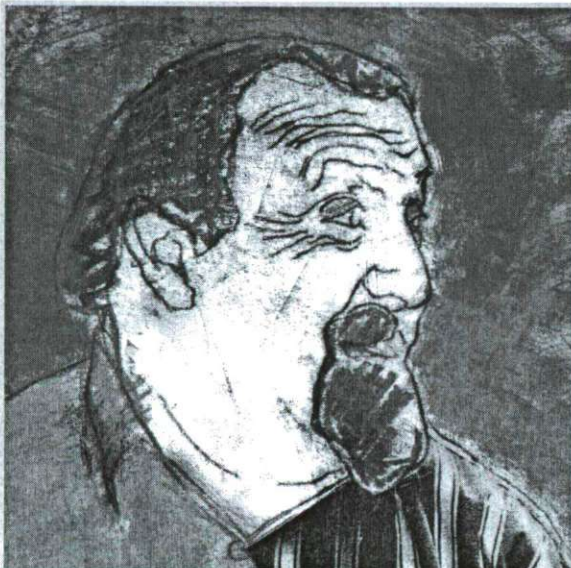
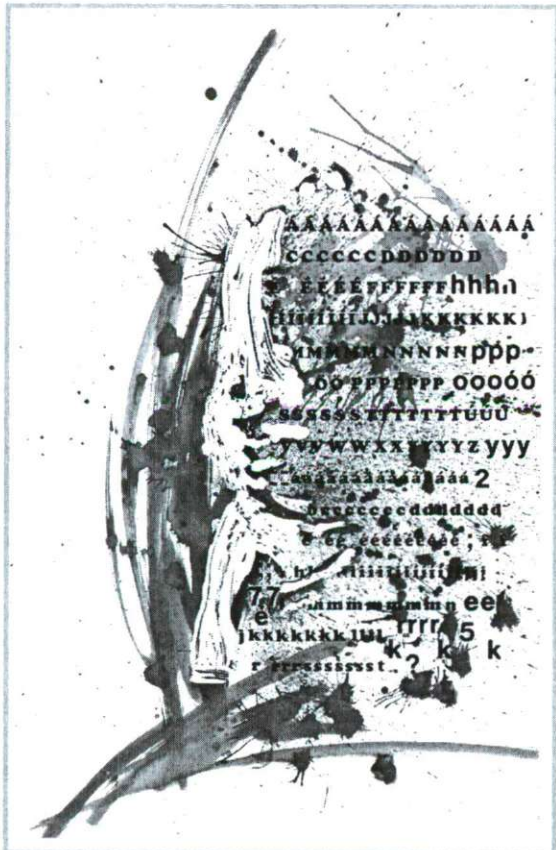
- 1999, Szőnyi Benjamin Alapítvány Képzőművészeti kategória I. hely
- 1999, TDK I. hely – grafika
- 1999, OMDK III. hely – grafika
- 2001, TDK I. hely – fotó
- 2001, TDK III. hely – grafika

2002-ben végzett a JGYTF rajz szakán Sinkó János osztályában.

1999-2001 között a Rajz Tanszéken grafikai demonstrátor.

„Bevillanó képek egy életből, sok-sok emlékfoszlány, hangok, illatok, érzések, arcok, mozdulatok. A fekete-fehér fotók, a valóság darabjai csak mankók számomra a szintetizáláshoz. A végeredmény a fejemben lévő kép lenyomata.”

Pécskői Iringó

1/1	AUDI TIPUSJEL	MUNKASZABÓI	ANGOLULCSEAT	GYÓGYISZÉRES SZELÉCF	GALLY	ELNTPARÁNY
2/1	BRO TESSI	- AGRESS KÖLTŐNŐ	ROZSÁRÓSS KÖLTŐNŐ	DUPLAN NŐNINÉ	SZŐK	NYOMULÁS
						PARADAN DÉCÓI
						A SZÁC LIM
KAMERKAI VÉZŐ			NÁZTÉR			
MENNEHŐS			CSEKŐS			
			KEKESZŐ	KÖR	ARRA VESZ AZ ...	
			SZÁPNAN RESEK	ESŐKABÁT	NEM ELŐTT	
KARJA VÖRÖ	DORHANYK. KÉK KÖZ			HÉK SPANYO LÉL		KÁLLM ÉS BÁRUM VÖRÖZÉS
KELN	ENYEM RESEK			2/2		
1/2						CN
UTÓDAZÉNE NÓZÁGÁT						PFERESINÉV
KIRÓST						DŐZSE
						ESY ÖTÖDÜ SÁRNÁZÓK
	GAUSS	ARAL... ZRA ELJÖL				ÓKO KIRÓMA VÉZŐT
	VARRO ESZŐZÉ	JUPITER NÓLÓJA				PO RC ÉZ
			EMASARON KÜB		ANGOLIL UTÁN	
			DUPLAN KÖZÖS		ALUMELM KÖVEIN	
EMERKAI KÖNYVÉSZ HELYETFOGLA		HAGY VARAZSÓ SZELÉN LENNÉL		TSE JELE	BO M KIRÁK	
				HÍRŐKÉNYV	CSEN, LO P	
			DE VÖRÖS PÁROS ANOLÁS		KENŐANYAG	KASZÉLYAN VAN
					TONNA	FELFÁ
			LA SNA L KÉPZÉSÜL JUTTA EL			PELLE
			ERŐEVAD			GYO RSEJÁR SÉL
BOYHAI ELŐKÉZŐ				ZÉRUS	2:3 BOA	JKO RIRÓMA PÉZS
				ÁRAMERŐS ERŐ JELE	OKD EN	HATÓTT NÉVÉLŐ
KÓZEPEN NÉKÖZŐ	N			BEKA NŐNINÉ		ESY SZÁMOK JELE

Decemberi rejtvényünk helyes megfejtése: 1. *Miért hagytál el, hogyha kívánsz?*
2. *Olyan bolond vagy* 3. *Ordas*

Helyes megfejtőink: **Gyuris József és Kiss Anikó.**
Nyereményeiket átvehetitek a TÚ szerkesztőségében. Gratulálunk!

E havi rejtvényünkben **2 közmondást** rejtettük el.
A helyes megfejtők között 2 darab főiskolás pótlót sorsolunk ki.

Beküldési határidő: 2003. február 27.
A megfejtéseket a TÚ szerkesztőségébe várjuk!

PIZZÁK	L	XXL
Sajtos	460,-	1.240,-
Mozzarellás	530,-	1.430,-
Csupasajt	470,-	1.270,-
Sonkás	510,-	1.380,-
Gombás	470,-	1.270,-
Sonkás-gombás	520,-	1.405,-
Paprikás	535,-	1.445,-
Kagylós	635,-	1.715,-
Tengeri herkentyűs	760,-	2.050,-
Tonhalas	710,-	1.920,-
Hawaii	560,-	1.510,-
Kukoricás	520,-	1.405,-
Szalámis	550,-	1.485,-
Vegétáriánus	520,-	1.405,-
Csípős	550,-	1.485,-
Kolbászos	535,-	1.445,-
Tojásos	535,-	1.445,-
Popeye	480,-	1.295,-
Chillis babos	550,-	1.485,-
Csibemájas -újf-	560,-	1.510,-
Les Degesz	595,-	1.610,-
Töltött	510,-	1.380,-
Erős Pesta bá' -újf-	560,-	1.510,-
Extra magyaros -újf-	750,-	2.025,-
Kívánság	790,-	2.135,-
Eta-Feta	580,-	1.565,-

TÉSZTÁK - ÚJ IZEK		
Bugaci fűsörös tészta	540,-	380,-
Mexikói penne	480,-	335,-
Konyhakerti penne	480,-	335,-

KONYHAFŐNÖK AJÁNLATA	L	S
Forró Kutyá	520,-	365,-
Metélő Kutyá	660,-	460,-
Sajtos-tejfőlés palacsinta	390,-	275,-
Bolognai palacsinta	390,-	275,-

HA MÉG FÉR...	L	S
Sült burgonya	235,-	-
Korkodó titka	550,-	385,-
Chillis bab	490,-	345,-
Betakart(t)ál	490,-	345,-

LEPÉNYEK		
Síma	105,-	
Fokhagymás	230,-	
Bucil	35,-	
Féltiteres -újf-	450,-	

FELTÉT		
L-es méret	115,-	
XXL-es méret	290,-	

MÁRTÁSOK	L	XXL
Tartármártás	85,-	-
Paradicsomszósz	50,-	110,-

SALÁTÁK/SDKG		
Kukorica	70,-	Zöldbab 85,-
Zöldborsó	85,-	Tojás 110,-

DESSZERTEK		
Gyümölcskehely	310,-	Cesztenyepüré 295,-
Fagyikehely	295,-	Somlói galuska 320,-
Pudingorta	315,-	Ball szigteről ...380,-

Palacsinták	90,-/db
Vaníliakrémes -újf-	100,-/db

RÖVIDITALOK	5cl	3cl
Barackpálinka	170,-	102,-
Körtepálinka	170,-	102,-
Rum	170,-	102,-
Doncella likörbor	170,-	102,-
Napoleon Brandy	170,-	102,-
Gin	210,-	126,-
Hubertus	230,-	138,-
Royal Vodka	210	126,-
Gyümölcsvodka	180,-	108,-
Vilmos Körtepálinka	360,-	216,-
Unicum	360,-	216,-
Tequila	550,-	330,-
Bacardi Ligh	550,-	330,-
Johnnie Walker	550,-	330,-
Ballantine's	550,-	330,-
Jim Beam	550,-	330,-
Gordon's Gin	550,-	330,-
Jägermeister	685,-	411,-
Bailey's	660,-	396,-
Campari	260,-	156,-
Cinzano 1 dl	240,-	

ÉLÉNKÍTŐK		
Kávé	75,-	
Kávé tejszínnel	95,-	
Kávé tejszinnelhabbal	110,-	
Kávé tejfel	95,-	
Cappuccino	110,-	
Jeges kávé	240,-	
Tea	70,-	

SÖRÖK		
Ászok 0,5	230,-	
Dreiher 0,5	280,-	
Kaiser 0,5	280,-	
Buckler (non-alkoholic)	280,-	
Gösser	290,-	
Heineken	340,-	
Edelweiss (búzasör)	420,-	
Csapolt Kaiser		
Korsó	320,-	
Pohár	192,-	
Pikoló	128,-	

BOROK		
Üveges bor 1 dl	85,-	
Minőségű Üveges bor 0,75	1.390,-	
Pezső üveg	870,-	

ÜDÍTŐK ÉS RÁGCSI		
Pepsi Cola - 1dl	40,-	
Szénsavas üdítőitalok 0,25-0,20	135,-	
Szénsavas üdítőitalok 0,5	220,-	
Rostos üdítőitalok 1dl	50,-	
Rostos üdítőital 100%-os 1dl	65,-	
Ásványvíz szénsavas 0,25	95,-	
Ásványvíz szénsavmentes 0,33	105,-	
Szózdavíz 1dl	12,-	
Vilmos Rombusz ropi adag	155,-	
Rágógumi - csomag	155,-	

CSOMAGOLÁS		
Pizzadoboz L	55,-	
Pizzadoboz XXL	135,-	
Műanyag svéd tál	40,-	
Műanyag evőeszköz	5,-	
Papírcsomagolás	10,-	

Üzemeltető: Gaudium Plusz Bt.
Cím: 6724 Szeged, Rókusi kr. 29.
Cégtulajnos: Szemlari Ivett
Konyhafőnök: Hegedűs Róbert
Kategória: III

Árnyék 2004. Január 07-10i érvényeségi

■ color nyomás A/2 méretig
 ■ fóliázás
 ■ UV lakkozás
 ■ stancolás, formaricc
 ■ kötészeti szolgáltatás

epress
NYOMDAIPARI KFT

E-PRESS Nyomdaipari Kft.
6722 Szeged, Jásika u. 27. Tel.: 62/424-964, Tel./Fax: 62/543-025 E-mail: engi@tisznet.hu
Színes szórólapját 36 órán belül elkészítjük!!!

Az SZTE Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar Diplomások Köre

csatlakozásra hívja fel az egykori szegedi tanárképzős hallgatókat!

Amennyiben csatlakozni kíván az öregdiák mozgalomhoz, töltse ki, és küldje el címünkre az alábbi adatlapot!

A csatlakozó tagokat folyamatosan tájékoztatjuk a Kör rendezvényeiről és egyéb szolgáltatásairól.

✂ Csatlakozási adatküldő lap:

Név:.....

Lakcím:.....

Telefonszám:.....

Mobiltelefon:.....

E-mail:.....

Munkahely:.....

Főiskolai tanulmányok kezdetének éve:.....

Szak(pár):.....

Diploma megszerzésének éve:.....

Az adatlap kitöltése önkéntes, segít az évfolyam és csoporttalálkozó szervezésében. Az adatokat az SZTE JGYTFK Diplomások Köre saját adatbázisaként kezeli, azokat más szervezeteknek nem szolgáltatja ki. Az adatlap kitöltésével hozzájárulok adataim az adatvédelmi törvénynek megfelelő kezeléséhez.

✂

Címünk:
SZTE JGYTFK Diplomások Köre (HÖK Iroda)
6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6.
Infovonal: (62) 546-070

TALÁLKOZUNK MÁRCIUSBAN!

**Mert
hülye
nemcsak
ezért
vagyok**

Mad *Markt*